

LEGE
PENTRU MODIFICAREA SI COMPLETAREA
LEGII NR. 571/2003 PRIVIND CODUL FISCAL

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), punctele 7, 8 și 21 litera a) se modifica și vor avea următorul cuprins:

“7. contract de leasing financiar - orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă și durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depășește 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului.”

“8. contract de leasing operațional – orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care transferă locatarului riscurile și beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, și care nu îndeplinește nici una din condițiile prevăzute la pct.7 lit. b) – e). Riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduala există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului.”

“ a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;”

2. La articolul 12, literele k) si l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;”

“l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;”

3. La articolul 12, litera q) se abrogă.

4. La articolul 12, după litera t) se introduce o nouă literă, lit. u), cu următorul cuprins:

“u) venituri realizate din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice române. “

5. La articolul 15 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, lit. l), cu următorul cuprins:

“l) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;”

6. La articolul 15 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

“f) dividendele și dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;”

7. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 20

Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung reprezentând acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări, înregistrate astfel, potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare , precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;
- c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;
- d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.”

8. După articolul 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

“ART.20¹

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile și:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. plătește impozit pe profit potrivit prevederilor Titlului II din Codul fiscal, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;
2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;
3. la data înregistrării venitului din dividende, deține participația minimă menționată la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

Sunt de asemenea neimpozabile și dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplinește, cumulativ, condițiile prevăzute la lit. a).

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una din formele de organizare prevăzute de alin. (4);
2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiată cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plătește în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;
4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;
5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă menționată la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) *stat membru* - stat al Uniunii Europene;
- b) *filiala dintr-un stat membru* - persoana juridică străină al cărei capital social include și participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) și b) deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;
- c) *stat terț* – oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.“

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin.(1) lit.b) pct.1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

- a) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca ‘société anonyme’/‘naamloze vennootschap’, ‘société en commandite par actions’/‘commanditaire vennootschap op aandelen’, ‘société privée à responsabilité limitée’/‘besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘société coopérative à responsabilité limitée’/‘coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘société coopérative à responsabilité illimitée’/‘coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid’, ‘société en nom collectif’/‘vennootschap onder firma’, ‘société en commandite simple’/‘gewone commanditaire vennootschap’, întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;
- b) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca ‘aktieselskab’ și ‘anpartsselskab’. Alte societăți supuse impozitării conform Legii Impozitului pe Profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la ‘aktieselskaber’;
- c) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca ‘Aktiengesellschaft’, ‘Kommanditgesellschaft auf Aktien’, ‘Gesellschaft mit beschränkter Haftung’, ‘Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit’, ‘Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft’, ‘Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts’ și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;
- d) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca ‘ανώνυμη εταιρεία’, ‘εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (E.Π.Ε.)’ și alte societăți constituite conform legii grecești, supuse impozitului pe profit grec;
- e) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca: ‘sociedad anónima’, ‘sociedad comanditaria por acciones’, ‘sociedad de responsabilidad limitada’ organisme de drept public care funcționează în baza legii private. Alte entități constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol (‘Impuesto sobre Sociedades’);

- f) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca ‘société anonyme’, ‘société en commandite par actions’, ‘société à responsabilité limitée’, ‘sociétés par actions simplifiées’, ‘sociétés d’assurances mutuelles’, ‘caisses d’épargne et de prévoyance’, ‘sociétés civiles’ care sunt automat supuse impozitului pe profit, ‘coopératives’, ‘unions de coopératives’, întreprinderi publice industriale și comerciale, și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;
- g) societăți înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii Asociațiilor Industriale și de Aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii Asociațiilor de Construcții și trusturi bancare de economii înființate în baza Legii Trusturilor Bancare de Economii, 1989;
- h) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca ‘società per azioni’, ‘società in accomandita per azioni’, ‘società a responsabilità limitata’, ‘società cooperative’, ‘società di mutua assicurazione’ și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;
- i) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca ‘société anonyme’, ‘société en commandite par actions’, ‘société à responsabilité limitée’, ‘société coopérative’, ‘société coopérative organisée comme une société anonyme’, ‘association d’assurances mutuelles’, ‘association d’épargne-pension’, ‘entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public’, și alte societăți constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;
- j) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca ‘naamloze vennootschap’, ‘besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘Open commanditaire vennootschap’, ‘Coöperatie’, ‘onderlinge waarborgmaatschappij’, ‘Fonds voor gemene rekening’, ‘vereniging op coöperatieve grondslag’, ‘vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt’, și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;
- k) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca ‘Aktiengesellschaft’, ‘Gesellschaft mit beschränkter Haftung’, ‘Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit’, ‘Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften’, ‘Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts’, ‘Sparkassen’ și alte societăți constituite în baza legii austriece și supuse impozitului pe profit austriac;
- l) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au o formă comercială și întreprinderile publice înființate în conformitate cu legea portugheză;

- m) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca ‘osakeyhtiö/aktiebolag’, ‘osuuskunta/andelslag’, ‘säästöpankki/sparbank’ and ‘vakuutusyhtiö/försäkringsbolag’;
- n) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca as ‘aktiebolag’, ‘försäkringsaktiebolag’, ‘ekonomiska föreningar’, ‘sparbanker’, ‘ömsesidiga försäkringsbolag’;
- o) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii;
- p) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) Nr. 2157/2001 din 8 octombrie 2001 privind Statutul unei Societăți Europene (SE) și a Directivei Consiliului 2001/86/CE din 8 octombrie 2001 ce completează Statutul Societății Europene cu aspecte privind implicarea angajaților, și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) Nr. 1435/2003 din 22 iulie 2003 privind Statutul unei Asociații Cooperatiste Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE din 22 iulie 2003 ce completează Statutul unei Asociații Cooperatiste Europene cu aspecte privind implicarea angajaților;
- q) societățile înființate în baza legislației cehe cunoscute ca: ‘akciová společnost’, ‘společnost s ručením omezeným’;
- r) societățile înființate în baza legii estoniene ca: ‘täisühing’, ‘usaldusühing’, ‘osaühing’, ‘aktsiaselts’, ‘tulundusühistu’;
- s) societățile înființate în baza legii cipriote ca ‘εταιρείες’, supuse impozitului pe profit;
- t) societățile înființate în baza legii letone cunoscute ca: ‘akciju sabiedrība’, ‘sabiedrība ar ierobežotu atbildību’;
- u) societățile înființate în baza legii lituaniene;
- v) societățile înființate în baza legii ungare cunoscute ca: ‘közkereseti társaság’, ‘betéti társaság’, ‘közös vállalat’, ‘korlátolt felelősségű társaság’, ‘résztvénytársaság’, ‘egyesülés’, ‘közhasznú társaság’, ‘szövetkezet’;
- w) societățile înființate în baza legii malteze cunoscute ca: ‘Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata’, ‘Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet’;
- x) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca: ‘spółka akcyjna’, ‘spółka z ograniczoną odpowiedzialnością’;
- y) societățile înființate în baza legii slovene cunoscute ca: ‘delniška družba’, ‘komanditna družba’, ‘družba z omejeno odgovornostjo’;
- z) societățile înființate în baza legislației slovace cunoscute ca: ‘akciová spoločnosť’, ‘spoločnosť s ručením obmedzeným’, ‘komanditná spoločnosť’.”
- (5) Dispozițiile prezentului articol reprezintă transpunerea prevederilor Directivei 90/435/CEE privind sistemul comun de impunere aplicabil în cazul societăților mamă și al filialelor din diferitele State Membre, amendată prin Directiva 2003/123/CEE.”

9. La articolul 21 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea

următorul cuprins:

“e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori;”

10. La articolul 21 alineatul (3), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;”

“c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite cu prioritate ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și ale accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, precum și pentru școlile pe care le au sub patronaj. În cadrul acestei limite pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori ai salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;”

11. La articolul 21 alineatul (3), litera k) se abrogă.

12. La articolul 21 alineatul (4), literele c), m), p) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor Titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;”

“m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte. Nu este necesară încheierea unor contracte pentru serviciile cu caracter ocazional, prestate de persoane fizice și/sau juridice;”

“p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private acordate potrivit legii.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor legii privind sponsorizarea și ale legii bibliotecilor, precum și cei care acordă burse private potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. sunt în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depășesc mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, a dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale.”

“s) cheltuielile cu taxele și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfășurată de contribuabili și care depășesc echivalentul în lei a 4 000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) și m);”

13. La articolul 22 alineatul (1), literele d) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“d) provizioanele specifice constituite potrivit legilor de organizare și funcționare, de către instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României și de alte persoane juridice similare;”

“h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;”

14. La articolul 22 alineatul (1), literele e) și f) se abrogă.

15. La articolul 22 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, lit. l), cu următorul cuprins:

“l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.”

16. La articolul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit, române sau străine, instituțiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum și cele obținute în baza

obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.”

17. La articolul 24, alineatul (15) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.”

18. La articolul 27, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă o persoană juridică română deține minimum 15%, respectiv 10% începând cu anul 2009 din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active și pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.”

19. La articolul 27, alineatul (6) se abrogă.

20. După articolul 27 se introduce un nou articol, articolul 27¹, cu următorul cuprins:

“ART.27¹

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferuri de active și schimburi de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;

(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. „fuziune” înseamnă o operațiune prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare

reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. „divizare” înseamnă o operațiune prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente sau nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. "divizare parțială" înseamnă o operațiune prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente sau nou înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. „active și pasive transferate”: activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare situat în statul membru al societății cedente și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. „transfer de active” înseamnă o operațiune prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. „schimb de acțiuni” înseamnă o operațiune prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maxim 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. „societate cedentă” înseamnă societatea care își transferă activele și pasivele sau care transferă totalitatea sau una ori mai multe din ramurile activității sale;

8. „societate beneficiară” înseamnă societatea care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe din ramurile de activitate ale

societății cedente;

9. „societate achiziționată” înseamnă societatea în care altă societate deține o participație în urma unui schimb de titluri de participare;

10. „societate achizitoare” înseamnă societatea care achiziționează o participație din acțiunile unei societăți în urma unui schimb de titluri de participare;

11. „ramură de activitate” înseamnă totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace.

12. „societate dintr-un stat membru” reprezintă orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele:

a) are una din formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plătește impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

(4) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală.

(5) Alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea și orice câștig sau pierdere aferentă activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea, divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă și nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente.

(7) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deține o participație în capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează, în cazul în care participația societății beneficiare în capitalul societății cedente este mai mare de 15%, respectiv 10% începând cu data de 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau a unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare sau achizițoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți nu sunt transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și al prevederilor titlului III.

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și al prevederilor titlului III.

c) lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni.

d) lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor primite și a celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială.

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau titlului III, după caz.

f) expresia “valoare fiscală” reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor în scopul determinării venitului impozabil sau aportului de capital ale unui participant al societății.

(10) Dispozițiile alin. (4) – (9) se aplică și transferului de active.

(11) Prevederile prezentului articol, nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) au ca obiectiv principal sau ca unul din principalele obiective fraudă și evaziunea fiscală. Faptul că una din operațiunile menționate în alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul din obiectivele principale fraudă și evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplinește condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(12) Dispozițiile prezentului articol reprezintă transpunerea prevederilor Directivei 90/434/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, amendată prin Directiva 2005/19/CEE.”

21. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART.34

Plata impozitului

- (1) a) Contribuabilii, societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, actualizate cu indicele de inflație (decembrie fata de decembrie al anului anterior) estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual, este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35 alin. (1).
- b) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit.a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel. Începând cu anul 2008, acești contribuabili urmează să aplice sistemul plăților anticipate prevăzut pentru contribuabilii menționați la lit.a).
- (2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică, impozitul datorat de către contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) și reținut de către persoana juridică responsabilă, se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra părții din profiturile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat. Persoana responsabilă are obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se distribuie rezultatul asocierii.
- (3) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. d) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.
- (4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.
- (5) Contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.
- (6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de 1/4 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie fata de decembrie al anului anterior) estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.
- (7) Prin excepție de la alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) nou înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal

precedent înregistrează pierdere fiscală, efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a), care înregistrează pierdere contabilă la sfârșitul unui trimestru, nu mai au obligația de a efectua plata anticipată stabilită pentru acel trimestru.

(9) Declararea, regularizarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal 2006, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) lit. a) se efectuează până la data de 31 martie 2007.

(10) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) plătesc pentru ultimul trimestru o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35 alin.(1).

(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) și care definitivează până la data de 15 februarie închiderea exercițiului financiar anterior depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor.

(12) Persoanele juridice care încetează să existe în cursul anului fiscal au obligația să depună, prin excepție de la prevederile art. 35 alin. (1), declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la Registrul Comerțului.

(13) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Impozitul pe profit datorat pentru anul 2006 de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se declară, regularizează și se plătește la bugetele locale respective până la data de 31 martie 2007. Dobânzile/majorările de întârziere și amenzile înregistrate de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se datorează și se plătesc potrivit legii.

(14) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a) indicele de inflație necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.”

22. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit, până la data de 15 aprilie inclusiv a anului următor.”

23. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART.36

Declararea și reținerea impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare și să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, așa cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.

(3) Impozitul care trebuie reținut se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.”

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15%, respectiv 10% începând cu anul 2009, din titlurile de participare ale acesteia la data plății dividendelor, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora. Prevederile prezentului alineat se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite fondurilor deschise de investiții.”

24. La Titlul II “Impozitul pe profit” se introduce anexa cu următorul cuprins:

“

Anexa

Lista societăților la care se face referire în art. 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. a):

a) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) Nr. 2157/2001 din 8 octombrie 2001 privind Statutul unei Societăți Europene (SE) și a Directivei Consiliului 2001/86/CE din 8 octombrie 2001 ce completează Statutul Societății Europene cu aspecte privind implicarea angajaților, și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) Nr. 1435/2003 din 22 iulie 2003 privind Statutul unei Asociații Cooperatiste Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE din 22 iulie 2003 ce completează Statutul unei Asociații Cooperatiste Europene cu aspecte privind implicarea angajaților.

b) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca ‘société anonyme’/‘naamloze vennootschap’, ‘société en commandite par actions’/‘commanditaire vennootschap op aandelen’, ‘société privée à responsabilité limitée’/‘besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘société coopérative à responsabilité limitée’/‘coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘société coopérative à responsabilité illimitée’/‘coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid’, ‘société en nom collectif’/‘vennootschap onder firma’, ‘société en commandite simple’/ ‘gewone commanditaire vennootschap’, întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

- c) societățile înființate în baza legislației cehe cunoscute ca : ‘akciová společnost’, ‘společnost s ručením omezeným’;
- d) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca ‘aktieselskab’ și ‘anpartsselskab’. Alte societăți supuse impozitarii conform Legii Impozitului pe Profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la ‘aktieselskaber’;
- e) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca ‘Aktiengesellschaft’, ‘Kommanditgesellschaft auf Aktien’, ‘Gesellschaft mit beschränkter Haftung’, ‘Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit’, ‘Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft’, ‘Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts’ și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;
- f) societățile înființate în baza legii estoniene ca: ‘täisühing’, ‘usaldusühing’, ‘osaühing’, ‘aktsiaselts’, ‘tulundusühistu’;
- g) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca ‘ανώνυμη εταιρεία’, ‘εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (E.Π.Ε.)’;
- h) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca : ‘sociedad anónima’, ‘sociedad comanditaria por acciones’, ‘sociedad de responsabilidad limitada’ organisme de drept public care funcționează în baza legii private;
- i) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca ‘société anonyme’, ‘société en commandite par actions’, ‘société à responsabilité limitée’, ‘sociétés par actions simplifiées’, ‘sociétés d’assurances mutuelles’, ‘caisses d’épargne et de prévoyance’, ‘sociétés civiles’ care sunt automat supuse impozitului pe profit, ‘coopératives’, ‘unions de coopératives’, întreprinderi publice industriale și comerciale, și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;
- j) societăți înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii Asociațiilor Industriale și de Aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii Asociațiilor de Construcții și trusturi bancare de economii înființate în baza Legii Trusturilor Bancare de Economii, 1989;
- k) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca ‘società per azioni’, ‘società in accomandita per azioni’, ‘società a responsabilità limitata’, ‘società cooperative’, ‘società di mutua assicurazione’ și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;
- l) societățile înființate în baza legii cipriote ca ‘εταιρείες’, supuse impozitului pe profit;
- m) societățile înființate în baza legii letone cunoscute ca: ‘akciju sabiedrība’, ‘sabiedrība ar ierobežotu atbildību’;

- n) societățile înființate în baza legii lituaniene;
- o) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca ‘société anonyme’, ‘société en commandite par actions’, ‘société à responsabilité limitée’, ‘société coopérative’, ‘société coopérative organisée comme une société anonyme’, ‘association d’assurances mutuelles’, ‘association d’épargne-pension’, ‘entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public’, și alte societăți constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;
- p) societățile înființate în baza legii ungare cunoscute ca: ‘közkereseti társaság’, ‘betéti társaság’, ‘közös vállalat’, ‘korlátolt felelősségű társaság’, ‘részvénytársaság’, ‘egyesülés’, ‘közhasznú társaság’, ‘szövetkezet’;
- q) societățile înființate în baza legii malteze cunoscute ca: ‘Kumpaniji ta Responsabilita Limitata’, ‘Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet’;
- r) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca ‘naamloze vennootschap’, ‘besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid’, ‘Open commanditaire vennootschap’, ‘Coöperatie’, ‘onderlinge waarborgmaatschappij’, ‘Fonds voor gemene rekening’, ‘vereniging op coöperatieve grondslag’, ‘vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt’, și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;
- s) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca ‘Aktiengesellschaft’, ‘Gesellschaft mit beschränkter Haftung’, ‘Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften’;
- t) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca: ‘spółka akcyjna’, ‘spółka z ograniczoną odpowiedzialnością’;
- u) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au o formă comercială precum și alte entități a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;
- v) societățile înființate în baza legii slovene cunoscute ca: ‘delniška družba’, ‘komanditna družba’, ‘družba z omejeno odgovornostjo’;
- w) societățile înființate în baza legislației slovacă cunoscute ca: ‘akciová spoločnosť’, ‘spoločnosť s ručením obmedzeným’, ‘komanditná spoločnosť’.
- x) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca ‘osakeyhtiö/aktiebolag’, ‘osuuskunta/andelslag’, ‘säästöpankki/sparbank’ and ‘vakuutusyhtiö/försäkringsbolag’;

y) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca ‘aktiebolag’, ‘försäkringsaktiebolag’, ‘ekonomiska föreningar’, ‘sparbanker’, ‘ömsesidiga försäkringsbolag’;

z) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii;

25. La Articolul 42, litera j) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“j) sumele sau bunurile primite cu titlu de mostenire sau donatie. Pentru proprietatile imobiliare, in cazul donatiilor se aplica reglementarile prevazute la art. 77¹ alin. (2) lit. c);”

26 Articolul 43 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“ART. 43

Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 16% si se aplica asupra venitului impozabil corespunzator fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

- a) activitati independente;
- b) salarii;
- c) cedarea folosintei bunurilor;
- d) investitii;
- e) pensii;
- f) activitati agricole;
- g) premii;
- h) alte surse.

(2) Fac exceptie de la prevederile alin.(1) cotele de impozit prevazute expres pentru categoriile de venituri din Titlul III .”

27. La articolul 48 alineatul (5), litera a) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat precum si pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, in limita unei cote de 5% din baza de calcul determinata conform alin. (6);”

28. La articolul 48 alineatul (5), litera h) se abroga.

29. Alineatul (6) al articolului 48 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(6) Baza de calcul se determină ca diferenta dintre venitul brut si cheltuielile deductibile, altele decat cheltuielile de sponsorizare, mecenat, *pentru acordarea de burse private*, cheltuielile de protocol, cotizatiile platite la asociatiile profesionale.”

30. Alineatul (7) litera d) al articolului 48 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decat cele prevazute la alin. (4) lit. d);”

31. Alineatele (2) si (3) ale articolului 49 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(2) Directiile generale ale finantelor publice teritoriale au urmatoarele obligatii:

- stabilirea nomenclatorului activitatilor pentru care venitul net se determina pe baza de norme de venit;
- stabilirea nivelului normelor de venit;
- publicarea acestora anual in cursul trimestrului IV al anului anterior celui in care urmeaza a se aplica.

(3) Ministerul Finantelor Publice elaborează criterii metodologice care contin reguli pentru stabilirea acestor norme de venit de catre directiile generale ale finantelor publice teritoriale.”

32. La articolul 52 alineatul (1), litera d) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“d) venituri din activitati desfasurate in baza contractelor/conventiilor civile incheiate potrivit Codului civil, altele decat cele mentionate la art.78 alin.(1) lit.e).”

33. La articolul 55, alineatul (4), dupa litera a) se introduce o noua litera, lit. a¹) cu urmatorul cuprins:

“a¹) tichetele de cresa acordate potrivit legii;”

34. La articolul 55 alineatul (4), litera k¹) se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“k¹) veniturile din salarii realizate de catre persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, la functia de baza;”

35. La articolul 55 alineatul (4), litera l) se abroga.

36. Dupa alineatul (2) al articolului 57 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu urmatorul cuprins:

“(2¹) In cazul veniturilor din salarii si/sau a diferentelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculeaza si retine la data efectuării platii in conformitate cu reglementarile legale in vigoare privind veniturile realizate in afara functiei de baza la data platii si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care s-au platit.”

37. Alineatul (4) al articolului 57 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinatiei unei sume reprezentând pana la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru sustinerea entitatilor nonprofit care se infiinteaza si functioneaza in conditiile legii, unitatilor de cult precum si pentru acordarea de burse private conform legii.”

38. Dupa articolul 58 se introduce un nou articol, art. 58¹ cu urmatorul cuprins:

“ART. 58¹

Deducerea sumelor economisite potrivit legii privind economisirea si creditarea in sistem colectiv pentru domeniul locativ

Contribuabilul poate deduce din veniturile impozabile din salarii obtinute la functia de baza, cheltuielile efectuate pentru economisire in sistem colectiv

pentru domeniul locativ potrivit prevederilor Legii nr. 541/2002 privind economisirea si creditarea in sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificarile si completarile ulterioare, **in limita unei sume maxime egale cu 300 lei pe an.**

Obligatia acordarii acestei deduceri revine organului fiscal competent si procedura de aplicare se stabileste prin ordin al ministrului finantelor publice.”

39. Alineatele (2), (3) si (4) ale articolului 60 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligatia de a declara si de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care s-a realizat venitul. Impozitul aferent unei luni se stabileste potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice si posturile consulare acreditate in Romania, precum si reprezentantele organismelor internationale ori reprezentantele societatilor comerciale si ale organizatiilor economice straine, autorizate potrivit legii sa isi desfasoare activitatea in Romania, pot opta ca pentru angajatii acestora, care realizeaza venituri din salarii impozabile in Romania sa indeplineasca obligatiile privind calculul, retinerea si virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplica contribuabililor in cazul in care optiunea de mai sus este formulata si comunicata organului fiscal competent.

(4) Persoana fizica, juridica sau orice alta entitate la care contribuabilul isi desfasoara activitatea potrivit alin.(1) este obligata sa ofere informatii organului fiscal competent referitoare la data inceperii desfasurarii activitatii de catre contribuabil si, respectiv, a incetarii acesteia, in termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu exceptia situatiei in care indeplineste obligatia privind calculul, retinerea si virarea impozitului pe veniturile din salarii potrivit alin.(3).”

40. La articolul 65, alineatul (1), literele c) si e) se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“c) castiguri din transferul titlurilor de valoare. Reprezinta titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investitii sau alt instrument financiar calificat astfel de catre Comisia Nationala a Valorilor Mobiliare, precum si partile sociale.

.....

e) venituri din lichidare/dizolvare fara lichidare a unei persoane juridice.”

41. Alineatul (2) al articolului 65 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(2) Sunt neimpozabile urmatoarele venituri din dobanzi:

a) venituri din dobanzi la depozitele la vedere/conturile curente;

b) venituri din dobanzi aferente titlurilor de stat si obligatiunilor municipale;

c) venituri sub forma dobanzilor bonificate la depozitele clientilor constituite in baza Legii nr. 541/2002 privind economisirea si creditarea in sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificarile si completarile ulterioare.”

42. Dupa alineatul (2) al articolului 65 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu urmatorul cuprins:

“(3) Nu sunt venituri impozabile, veniturile realizate la prima tranzactionare a actiunilor emise de Fondul “Proprietatea”, de catre persoanele fizice carora le-au fost emise aceste actiuni in conditiile legii privind regimul de stabilire si plata a despagubirilor aferente imobilelor preluate in mod abuziv sau, dupa caz, de mostenitorii legali sau testamentari ai acestora.”

43. Alineatele (1) si (4) ale articolului 66 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(1) Castigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decat **titlurile de participare la fondurile deschise de investitii si partile sociale**, reprezinta diferenta pozitiva/negativa dintre pretul de vanzare si pretul de cumparare pe tipuri de titluri de valori, diminuada, dupa caz, cu costurile aferente tranzactiei datorate intermediarilor.

In cazul tranzactiilor cu actiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, in cadrul **Programului de privatizare în masa**, pretul de cumparare la prima tranzactionare va fi asimilat cu **valoarea nominala** a acestora. In cazul tranzactiilor cu actiuni cumparate la pret preferential, in cadrul sistemului **stock options plan**, castigul se determina ca diferenta intre pretul de vanzare si pretul de **cumparare preferential**, diminuat cu costurile aferente tranzactiei datorate intermediarilor.

.....

(4) Determinarea castigului potrivit alin. (1) - (3) se efectueaza la data incheierii tranzactiei, pe baza contractului incheiat intre parti.”

44. Alineatul (4¹) al art. 66 se abroga.

45. Alineatele (5) si (6) ale articolului 66 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(5) **Castigul net anual** se determina ca diferenta intre castigurile si pierderile inregistrate in cursul anului respectiv, ca urmare a tranzactionarii titlurilor de valoare altele decat partile sociale si valorile mobiliare in cazul societatilor inchise.

Castigul net anual se calculeaza pe baza **declaratiei privind venitul realizat** depusa conform prevederilor art. 83.

(6) Pentru tranzactiile din anul fiscal cu titlurile de valoare altele decat partile sociale si valorile mobiliare in cazul societatilor inchise, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligatii:

- calcularea **castigului anual/pierderii anuale** pentru tranzactiile efectuate in cursul anului pentru fiecare contribuabil,

- transmiterea informatiilor privind castigul anual/pierderea anuala precum si impozitul calculat si retinut ca plata anticipata, in forma scrisa catre acesta, pana la data de **28 februarie** a anului urmator celui pentru care se face calculul.

46. Dupa alineatul (6) al articolului 66 se introduc doua noi alineate, alin. (7) si (8), cu urmatorul cuprins:

“(7) Veniturile obtinute sub forma castigurilor din operatiuni de **vanzare-cumparare** de valuta la termen, pe baza de contract precum si orice alte operatiuni de acest gen reprezinta diferentele de curs favorabile rezultate din aceste operatiuni in momentul incheierii operatiunii si evidentierii in contul clientului.

Castigul net anual se determina ca diferenta intre castigurile si pierderile inregistrate in cursul anului respectiv, din astfel de operatiuni.

Castigul net anual se calculeaza pe baza **declaratiei privind venitul realizat** depusa conform prevederilor art. 83.

Pentru tranzactiile din anul fiscal fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are urmatoarele obligatii:

- calcularea **castigului anual/pierderii anuale** pentru tranzactiile efectuate in cursul anului pentru fiecare contribuabil,
- transmiterea informatiilor privind castigul anual/pierderea anuala precum si impozitul calculat si retinut ca plata anticipata, in forma scrisa catre acesta, pana la data de **28 februarie** a anului urmator celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din **lichidare/dizolvare fara lichidare** a unei persoane juridice reprezinta excedentul distributiilor in bani sau in natura peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.”

47. Articolul 67 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“**ART. 67**

Retinerea impozitului din veniturile din investitii

(1) Veniturile sub formă de **dividende**, inclusiv sume primite ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile închise de investitii, se impun cu o **cota de 16%** din suma acestora. Obligatia calcularii si retinerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice odata cu plata dividendelor catre actionari sau asociati. Termenul de virare a impozitului este pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care se face plata. In cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite actionarilor sau asociatilor pana la sfarsitul anului in care s-au aprobat situatiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plateste pana la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(2) Veniturile sub formă de **dobanzi** pentru: depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobandite, contractele civile incheiate, incepand cu **1 ianuarie 2007** se impun cu o **cota de 16%** din suma acestora. Pentru veniturile sub forma de dobanzi, impozitul **se calculeaza si se retine** de catre platitorii de astfel de venituri la momentul inregistrarii in contul curent sau

in contul de depozit al titularului, respectiv la momentul rascumpararii, in cazul unor instrumente de economisire. In situatia sumelor primite sub forma de dobanda pentru imprumuturile acordate in baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul platii dobanzii. **Virarea** impozitului pentru veniturile din dobanzi **se face lunar**, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare inregistrarii/rascumpararii, in cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul platii dobanzii, pentru venituri de aceasta natura pe baza contractelor civile.

Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobandite, contractele civile incheiate, depozite la vedere/conturi curente constituite, **anterior** datei de **1 ianuarie 2007** dar a caror **scadenta este incepand cu data de 1 ianuarie 2007**, pentru determinarea impozitului pe veniturile din dobanzi se aplica cota de impozit de la data constituirii.

(3) Calculul, retinerea si virarea impozitului pe veniturile din investitii, altele decat cele prevăzute la alin. (1) si (2), se efectueaza astfel:

a) Castigul determinat din transferul titlurilor de valoare, **altele decat** părțile sociale si valorile mobiliare in cazul societatilor inchise, se impune **cu o cota de 5%**, **impozitul retinut constituind plata anticipata** in contul impozitului anual datorat.

Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului reprezentand plata anticipata revine intermediarilor sau altor platitori de venit, dupa caz, **la fiecare tranzactie**. Impozitul calculat si retinut la sursa se vireaza la bugetul de stat, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut.

Pentru tranzactiile din anul fiscal contribuabilul are obligatia depunerii **declaratiei privind venitul realizat**, pe baza careia organul fiscal stabileste **impozitul anual datorat** si emite o **decizie de impunere anuala**, luandu-se in calcul si impozitul retinut la sursa reprezentand plata anticipata.

Impozitul anual datorat se stabileste de organul fiscal competent prin aplicarea cotei de 16% asupra **castigului net anual al fiecarui contribuabil determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5)**.

b) in cazul castigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare in cazul **societatilor inchise** si din transferul **partilor sociale**, **obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine dobanditorului**. **Calculul si retinerea impozitului de catre dobanditor se efectueaza la momentul incheierii tranzactiei pe baza contractului incheiat intre parti**. Impozitul se calculeaza prin aplicarea **cotei de 16% asupra castigului**, la fiecare tranzactie, impozitul fiind final.

Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau partilor sociale trebuie inregistrata in registrul comertului si/sau in registrul asociatilor/actionarilor, dupa caz, operatiune care nu se poate efectua fara justificarea virarii impozitului la bugetul de stat.

Termenul de virare a impozitului este pana la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra partilor sociale

sau valorilor mobiliare la registrul comertului sau în registrul actionarilor, dupa caz, indiferent daca plata titlurilor respective se face sau nu esalonat.

c) in cazul castigului determinat din rascumpararea titlurilor de participare la un **fond deschis** de investitii obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine societatii de administrare a investitiilor. Impozitul calculat si retinut la sursa se vireaza pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut.

d) castigul din **operatiuni de vanzare-cumparare** de valuta la termen, pe baza de contract, precum si din orice alte operatiuni de acest gen, se impune cu o **cota de 5%**, la fiecare tranzactie, impozitul retinut constituind plata anticipata in contul impozitului anual datorat.

Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine intermediarilor sau altor platitori de venit, dupa caz. Impozitul calculat si retinut, reprezentand plata anticipata se vireaza pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut.

Pentru tranzactiile din anul fiscal contribuabilul are obligatia depunerii **declaratiei privind venitul realizat**, pe baza careia organul fiscal stabileste **impozitul anual datorat** si emite o **decizie de impunere anuala**, luandu-se in calcul si impozitul retinut la sursa reprezentand plata anticipata.

Impozitul anual datorat se stabileste de organul fiscal competent prin aplicarea cotei de 16% asupra **castigului net anual al fiecarui contribuabil determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (7)**.

e) venitul impozabil obtinut din **lichidare/dizolvare fara lichidare** a unei persoane juridice de catre actionari/asociati persoane fizice, se impune cu o **cota de 16%**, impozitul fiind final.

Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat si retinut la sursa se vireaza pana la data depunerii situatiei financiare finale la oficiul registrului comertului, intocmite de lichidatori.

(4) Pierderile rezultate din tranzactiile cu părți sociale si valori mobiliare in cazul societatilor inchise nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compenseaza si nu se reporteaza.

(5) Pierderile rezultate din tranzactionarea **titlurilor de valoare** altele decat cele prevazute la alin. (4), inregistrate in cursul anului fiscal **se compenseaza** la sfarsitul anului fiscal cu castigurile de aceeasi natura realizate in cursul anului respectiv.

Daca in urma acestei compensari rezulta o pierdere anuala aceasta nu se reporteaza.

(6) Pierderile rezultate din operatiuni de vanzare/cumparare de valuta la termen pe baza de contract si orice alte operatiuni de acest gen, inregistrate in cursul anului fiscal **se compenseaza** la sfarsitul anului fiscal cu castigurile de aceeasi natura realizate in cursul anului respectiv.

Daca in urma acestei compensari rezulta o pierdere anuala aceasta nu se reporteaza.

(7) In aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizeaza norme privind determinarea, retinerea si virarea impozitului pe castigul de capital din transferul titlurilor de valoare obtinut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al presedintelui Comisiei Nationale a Valorilor Mobiliare.”

48. Articolul 67¹ se abroga.

49. Articolul 69 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“ART.69

Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

Venitul impozabil lunar din pensii se stabileste prin deducerea din venitul din pensie a unei sume neimpozabile lunare de 900 lei si a contributiilor obligatorii calculate, retinute si suportate de persoana fizica.”

50. Dupa alineatul (7) al articolului 70 se introduce un nou alineat, alin. (8) cu urmatorul cuprins:

“(8) In cazul veniturilor din pensii si/sau a diferentelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculeaza asupra venitului impozabil lunar si se retine la data efectuarii platii in conformitate cu reglementarile legale in vigoare la data platii si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care s-au platit.”

51. La articolul 71, dupa litera c) se introduce o noua litera, lit. d), cu urmatorul cuprins:

“d) valorificarea produselor agricole obtinute dupa recoltare, in stare naturala, de pe terenurile agricole proprietate privata sau luate in arenda, catre **unitati specializate pentru colectare, unitati de procesare industriala sau catre alte unitati pentru utilizare ca atare;**”

52. Alineatele (2) si (3) ale articolului 74 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(2) Orice contribuabil care desfasoara o activitate agricola, mentionata la art. 71, pentru care venitul se determina pe baza de norma de venit, are obligatia de a depune anual o declaratie de venit la organul fiscal competent, pana la data de 15 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul in curs. In cazul unei activitati pe care contribuabilul incepe sa o desfasoare dupa data de 15 mai, declaratia de venit se depune in termen de 15 zile inclusiv de la data la care contribuabilul incepe sa desfasoare activitatea.

(3) In cazul unui contribuabil care determina venitul net din activitati agricole, pe baza datelor din contabilitatea in partida simpla, acesta este obligat sa efectueze plati anticipate aferente acestor venituri la bugetul de stat, la termenele prevazute la art. 82 alin. (3). Platile anticipate vor fi regularizate de organul fiscal competent, care va emite o decizie de impunere anuala.”

53. Dupa alineatul (3) al articolului 74 se introduc doua noi alineate, alin. (4) si (5) cu urmatorul cuprins:

“(4) In cazul contribuabililor care realizeaza venituri din agricultura potrivit prevederilor lit. d) a art. 71 si le valorifica prin vanzare catre unitati specializate pentru colectare, unitati de procesare industrială sau catre alte unitati pentru utilizare ca atare, impozitul se calculeaza prin retinere la sursa **prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, impozitul fiind final.**

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabileste prin norme care se emit de catre **Ministerul Agriculturii, Padurilor si Dezvoltării Rurale, cu avizul** Ministerului Finantelor Publice.”

54. Alineatul (4) al articolului 77 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(4) Nu sunt impozabile veniturile obtinute din premii si din jocuri de noroc, in bani si/sau in natura, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite in suma de 600 lei pentru fiecare concurs sau joc de noroc, realizate de *la* acelasi organizator sau platitor intr-o singura zi.”

55. Articolul 77¹ se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“**ART. 77¹**

Definirea venitului din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal

(1) Sunt supuse impozitării **veniturile realizate** din transferul dreptului de proprietate asupra constructiilor de orice fel si terenul aferent acestora, care se instraineaza in termen de pana la 3 ani inclusiv, de la data dobandirii, precum si veniturile realizate din transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor de orice fel, fara constructii, dobandite dupa 1 ianuarie 1990.

In sensul prezentei legi, prin teren aferent constructiei se intelege terenul de sub constructie si din jurul acesteia, conform titlului de proprietate.

(2) Nu intra in sfera de cuprindere a operatiunilor impozabile :

a) reconstituirea dreptului de proprietate, in conditiile legilor speciale;

b) mostenirea;

c) donatia intre rude pana la gradul al **doilea** inclusiv;

asupra constructiilor de orice fel cu terenul aferent, terenurile fara constructii din intravilan si extravilan.

(3) Venitul impozabil din transferul proprietatilor imobiliare, reprezinta diferenta favorabila dintre valoarea de instrainare a proprietatilor imobiliare, terenuri si/sau constructii, si valoarea de baza a acestora.

Venitul impozabil in cazul transferului proprietatilor imobiliare, prin donatie **in alte cazuri decat cele prevazute la art. 77¹ alin. (2) lit. c)** este valoarea minima rezultata din **expertizele utilizate de catre camerele notarilor publici**, in circumscriptia careia se afla proprietatea imobiliara la data dobandirii acesteia.

Venitul impozabil se determina la **momentul incheierii** contractelor de vanzare-cumparare cu plata in rate si orice acord preliminar de vanzare

cumparare sau transfer pentru care exista o data ulterioara a transferului dreptului de proprietate asupra **proprietatii** imobiliare, si reprezinta diferenta dintre **valoarea** de instrainare **totala** din contract/acord, indiferent de momentul platii sumei si valoarea de baza.

In cazul in care proprietatea imobiliara instrainata este compusa din bunuri al caror transfer genereaza venituri impozabile si neimpozabile conform alin. (1) **valoarea de instrainare** se va imparti pe elemente componente instrainate.

(4) Valoarea de baza a bunurilor imobile prevazute la alin. (1), in functie de modalitatea de dobandire reprezinta, dupa caz:

a) **pretul de cumparare**, mentionat in contractul de vanzare cumparare, majorat cu 5%;

b) valoarea proprietatii imobiliare **mentionată in act**, pentru: schimb, renta viagera, dare in plata, adjudecare, contract de intretinere, hotarare judecatoreasca, **aport in natura la capitalul social al societatilor comerciale**, etc. majorata cu 5%;

c) valoarea minima rezultată din **expertizele utilizate de catre camerele notarilor** publici, in circumscriptia careia se afla proprietatea imobiliara la data dobandirii acesteia pentru imobilele a caror valoare nu este mentionata in act in cazurile prevăzute la lit. b) majorata cu 5%;

In cazul in care, la data dobandirii proprietatii imobiliare nu exista **expertiza utilizata de către camerele notarilor** publici, valoarea de baza este valoarea minima stabilita in **prima** expertiza utilizata de camera notarilor publici in circumscriptia careia se afla proprietatea, majorata cu 5%;

d) costul constructiilor noi la data realizarii dovedit prin raport de expertiza intocmit de un expert autorizat in conditiile legii la care se adauga valoarea terenului aferent determinat, potrivit lit. a), b) sau c);

e) valoarea din raportul de expertiza intocmit de un expert autorizat in conditiile legii, in cazul in care nu se pot aplica prevederile lit. a) - c) (de exp. constructii neterminate);

f) valoarea mentionata la lit. a) si b) se majoreaza cu costul lucrarilor si serviciilor de natura sa creasca valoarea imobilului dovedite prin raport de expertiza intocmit de un expert autorizat in conditiile legii.

(5) Expertizele intocmite de camerele notarilor publici vor fi reactualizate o data pe an si sunt **comunicate** directiilor generale ale finantelor publice din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala pana la data de 15 decembrie a anului respectiv, iar acestea se vor aplica tranzactiilor efectuate anul urmator.

(6) Venitul din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal detinute in comun, in devalmasie, se repartizeaza in mod egal intre proprietarii comuni. In conditiile in care coproprietarii decid asupra unei alte impartirii, se va anexa la actul de transfer al dreptului de proprietate asupra constructiilor **si/sau** terenurilor, un act autentificat din care sa rezulte vointa partilor.”

56. Alineatul (1) al articolului 77² se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(1) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de **16%** asupra venitului impozabil determinat potrivit art. 77¹.”

57. La articolul 78, alineatul (1), dupa litera d) se introduce o noua litera, lit. e) cu urmatorul cuprins:

“e) Venituri primite de persoanele fizice din activitati desfasurate pe baza contractelor/conventiilor civile, incheiate potrivit Codului civil, altele decat cele care sunt impozitate conform Cap.II, si conform optiunii exercitate de catre contribuabil.

Optiunea de impunere a venitului brut se exercita in scris in momentul incheierii fiecarei conventii/contract civil si este aplicabila veniturilor realizate urmare activitatii desfasurate in baza acestei/acestui conventie/contract.”

58. Alineatul (3) al articolul 81 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(3) Contribuabilii care, in anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decat anul fiscal, precum si cei care, din motive obiective, estimeaza ca vor realiza venituri care difera cu cel puțin 20% fata de anul fiscal anterior depun, odata cu declaratia privind venitul realizat si declaratia estimativa de venit.”

59. Alineatele (2), (3) si (5) ale articolului 82 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(2) Platile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare sursa de venit, luandu-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat in anul precedent, dupa caz, prin emiterea unei decizii care se comunica contribuabililor potrivit legii. In cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plata prevăzute la alin. (3) contribuabilii au obligatia efectuării platilor anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferenta dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat in anul precedent si suma reprezentand plati anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată urmatoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaratiile de venit estimativ, depuse in luna decembrie, nu se mai stabilesc plati anticipate, venitul net aferent perioadei pana la sfarsitul anului urmand sa fie supus impozitarii, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaratiei privind venitul realizat. Platile anticipate pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor, cu exceptia veniturilor din arenda, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului incheiat intre parti; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partida simpla, potrivit optiunii.

In cazul in care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosintei bunurilor reprezinta echivalentul in lei al unei sume in valuta, determinarea venitului anual estimat se efectueaza pe baza cursului de schimb al pietei

valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

.....

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).”

60. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 83

Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole determinate în sistem real au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și pentru câștigul net anual/pierderea netă anuală generată de:

- tranzacții cu titluri de valoare, altele decât partile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise;
- operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen pe baza de contract și orice alte operațiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe baza de norme de venit cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

- c) venituri din investitii, cu exceptia celor prevazute la alin. (2), precum si venituri din premii si din jocuri de noroc, a caror impunere este finala;
- d) venituri din pensii;
- e) venituri din activitati agricole a caror impunere este finala, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);
- f) venituri din transferul proprietatilor imobiliare;
- g) venituri din alte surse.”

61. Alineatele (1), (2) si (3) ale articolului 84 se modifica si vor avea urmatorul cuprins:

“(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/castigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declaratiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/ castigul net anual din anul fiscal respectiv.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinatiei unei sume reprezentând până la **2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, castigul net anual din transferul titlurilor de valoare, castigul net anual din operatiuni de vanzare-cumparare de valuta la termen pe baza de contract si orice alte operatiuni de acest gen**, pentru sustinerea entităților nonprofit care se infiinteaza si functioneaza în conditiile legii, unitatilor de cult precum si pentru acordarea de burse private conform legii “.

(3) Organul fiscal competent are obligatia calcularii, reinerii si virarii sumei reprezentand pana la 2% din impozitul datorat pe:

- **venitul net anual impozabil;**
- **castigul net anual din transferul titlurilor de valoare;**
- **castigul net anual din operatiuni de vanzare-cumparare de valuta la termen pe baza de contract si orice alte operatiuni de acest gen;**

62. Alineatul (2) al articolului 86 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(2) In cadrul fiecărei asocieri fara personalitate juridica, constituita potrivit legii, asociatii au obligatia sa incheie contracte de asociere in forma scrisa, la inceperea activitatii, care sa cuprinda inclusiv date referitoare la:

- a) partile contractante;
- b) obiectul de activitate si sediul asociatiei;
- c) contributia asociatilor in bunuri si drepturi;
- d) cota procentuala de participare a fiecarui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzatoare contributiei fiecaruia;
- e) desemnarea asociatului care sa raspunda pentru indeplinirea obligatiilor asociatiei fata de autoritatile publice;
- f) conditiile de incetare a asocierii.

Contributiile asociatilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociatie.

Contractul de asociere se inregistreaza la **organul fiscal competent** in termen de 15 zile de la data incheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul sa refuze

inregistrarea contractelor, in cazul in care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.”

63. Alineatul (3) al articolului 89 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“(3) Cu exceptia platii impozitului pe venit prin retinere la sursa, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligatia să declare si sa plateasca impozitul corespunzator fiecărei surse de venit, direct sau printr-un **imputernicit conform Codului de procedura fiscala.**”

64. La art.91, dupa alin.(3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹) cu urmatorul cuprins:

“(3¹) Dupa data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, pentru veniturile din economii, definite la art. 124⁵ din capitolul III al titlului V, obtinute de persoanele fizice rezidente, din acele state membre care au perioada de tranzitie specificata la art. 124⁹ – 124¹⁰ din titlul mentionat, se aplica metoda de eliminare a dublei impuneri prevazuta la art. 124¹⁴alin.(4) din titlul V”.

65. Articolul 93 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“**Art. 93**

Obligatii declarative ale platitorilor de venituri cu retinere la sursa

- (1) Platitorii de venituri, cu regim de retinere la sursa a impozitelor sunt obligati sa calculeze, sa retina, sa vireze si sa declare impozitul retinut la sursa pana la termenul de virare al acestuia inclusiv, cu exceptiile prevazute in prezentul titlu.
- (2) Platitorii de venituri, cu regim de retinere la sursa a impozitelor au obligatia sa depuna o declaratie privind calcularea si retinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent pana la data de **30 iunie** a anului fiscal a anului curent pentru anul expirat.
- (3) Fac exceptie de la termenul prevazut la alin. (2) si au obligatia depunerii declaratiei pana in ultima zi a lunii **februarie** inclusiv a anului curent pentru anul expirat urmatorii:
 - platitorii de venituri din activitati independente mentionate la **art. 52**;
 - **platitorii de venituri din salarii, in legatura cu veniturile din salarii platite contribuabililor, care nu au obligatia depunerii declaratiei de la alin. (2) si pentru care obligatiile declarative sunt prevazute la art. 59**;
 - platitorii de venituri din transferul titlurilor de valoare si din operatiuni de vanzare-cumparare de valuta la termen, pe baza de contract, precum si din orice alte operatiuni de acest gen, pentru care impozitul pe venit se retine la sursa.”

66. Articolul 95 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

“**Art. 95**

Definitivarea impunerii pe anul 2006

Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat in anul fiscal **2006**, se va elabora formularistica necesara ce va fi aprobata prin ordin al ministrului finantelor publice.”

67. La articolul 115 alineatul (1) dupa litera p) se introduce o nouă literă, litera q) cu următorul cuprins :

“q) venituri realizate de nerezidenți din lichidare/ dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice române reprezinta suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare.”

68. Alineatul (2) al articolului 116 se modifica si va avea următorul cuprins:

“(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi și redevențe dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție, de la data aderării României la Uniunea Europeana și până la 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minim 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.

b) 20% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin . (1) lit. p);

c) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115, cu excepția veniturilor din dobânzile obținute de la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite, anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii.”

69. Alineatul (3) al articolului 116 se abrogă.

70. Alineatul (5) al articolului 116 se modifica si va avea următorul cuprins:

“(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se varsă, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

71. După alineatul (5) al articolului 116 se introduc două noi alineate, alineatul (5¹) și alineatul (5²), cu următorul cuprins:

“(5¹) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România impozitul se calculează și se retine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(5²) Modul de determinare și/sau declarare al veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română vor fi stabilite prin norme.”

72. La articolul 117, literele a), c), g), h) se modifica si vor avea următorul cuprins:

“a) dobânzile la depozitele la vedere/conturi curente;”

“c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/ titlurilor de creanță.”

“g) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;”

“h) după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru, sau unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15% din titlurile de participare la întreprinderea persoană juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului. Condiția de deținere minimă va fi de 10%, începând cu anul 2009. Condițiile în care se aplică aceste prevederi, referitoare la tipurile de întreprinderi din statele membre către care se fac plățile de dividende și definiția termenului de stat membru, sunt cuprinse în art. 20¹ din prezentul articol. ”

73. La articolul 117, după litera h) se introduc două noi litere, litera i) și j), cu următorul cuprins:

“i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa cum sunt definite la art. 124⁵ din Capitolul III, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit.

j) începând cu 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹ din Capitolul IV, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minim 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.”

74. Alineatul (2) al articolului 118 se modifica și va avea următorul cuprins:

“(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență. În cazul în care certificatul de rezidență fiscală nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.”

75. După alineatul (1) al articolului 119 se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

“(1)¹ După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligația să depună o declarație informativă referitoare la plățile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declarația se depune până la data de 28 (29) februarie inclusiv a anului curent pentru informații referitoare la plățile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul și conținutul declarației informative, precum și procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.”

76. După Capitolul II se introduc trei noi capitole, capitolele III, IV și V, cu următorul cuprins:

«Capitolul III

Modul de impozitare al veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

Art. 124¹ -Definiția beneficiarului efectiv

(1). În scopul prezentului capitol, prin ”beneficiar efectiv” se înțelege orice persoană fizică care primește o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepția cazului când această persoană dovedește că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când :

(a) el acționează ca un agent plătitor în înțelesul art. 124³ alin. (1);
sau

(b) el acționează în numele unei persoane juridice, al unei entități care este impozitată pe profit conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat conform Directivei nr. 85/611/EEC sau în numele unei entități la care se face referire la art. 124³ alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele și adresa acelei entități operatorului economic care efectuează plata dobânzii și operatorul transmite aceste informații autorității competente a statului membru în care este stabilită entitatea, sau

(c) el acționează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv și dezvăluie agentului plătitor identitatea acelui beneficiar efectiv în conformitate cu art. 124² alin.(2).

(2). Atunci când un agent plătitor are informații care arată că persoana fizică care primește o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici alin. (1) lit. (a), nici alin. (1) lit. (b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identității beneficiarului efectiv, conform prevederilor art. 124² alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuție drept beneficiar efectiv.

Art. 124²- Identitatea și determinarea locului de rezidență al beneficiarilor efectivi

(1). România va adopta și va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi și locul lor de rezidență, în scopul prevederilor de la art. 124⁷ la art. 124¹¹. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerințele minime

prevazute la alin. (2) și (3) .

(2). Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcție de cerințele minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii la data începerii relației, astfel:

(a) pentru relațiile contractuale încheiate înainte de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele și adresa sa, prin utilizarea informațiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire și al dispozițiilor Directivei Consiliului nr. 91/308/EEC din 10 iunie 1991 cu privire la prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

(b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând din nume, adresa și, dacă există, numărul fiscal de identificare atribuit de către statul membru de rezidență pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite în baza pașaportului sau al cardului de identitate oficial prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în pașaport, nici în cardul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menționat în pașaport, în cardul de identitate oficial sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidență fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin mențiunea datei și a locului nașterii stabilite pe baza pașaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3). Agentul plătitor stabilește rezidența beneficiarului efectiv pe baza cerințelor minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii la data începerii relației. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidența se află în țara în care beneficiarul efectiv își are adresa permanentă:

(a) în cazul relațiilor contractuale încheiate înainte de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza informațiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire și al prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

(b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza adresei menționate în pașaport, în cardul de identitate oficial sau, dacă este necesar, în baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv și în concordanță cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care

prezintă pașaportul sau cardul de identitate oficial emis de către un stat membru și care declară ele însele că sunt rezidente într-o țară terță, rezidența lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidență fiscală emis de o autoritate competentă a țării terțe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidența este situată în statul membru care a emis pașaportul sau un alt document de identitate oficial.

Art. 124³ - Definiția agentului plătitor

(1). În scopul acestui capitol, se înțelege prin “agent platitor”, orice operator economic care plătește dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanței care produce dobânda sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plății de dobândă.

(2). Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plătește dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi de asemenea considerată agent platitor la momentul plății sau garantării unei astfel de plăți. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

(a) este o persoană juridică, cu excepția acelor persoane juridice vizate la alineatul (5); sau

(b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

(c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat conform Directivei nr. 85/611/EEC.

Un operator economic, care plătește dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru și care este considerată agent plătitor în virtutea prezentului paragraf, va comunica numele și adresa entității și suma totală a dobânzii plătită sau garantată entității, autorității competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informații autorității competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3). Entitatea menționată la alin.(2) poate, totuși, să aleagă să fie tratată în scopul aplicării prezentului capitol ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, așa cum este menționat acesta la alin. (2) lit.c). Exercițarea acestei posibilități face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate.

România va elabora norme în ceea ce privește această opțiune ce poate fi exercitată de entitățile stabilite pe teritoriul ei.

(4). Atunci când operatorul economic și entitatea vizate în alin. (2) sunt stabiliți în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplinește prevederile prezentului capitol atunci când entitatea acționează ca agent plătitor.

(5). Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. 2 lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinyhtio (y) și kommandiittiyhtio (ky) / oppet bolag și kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) și kommanditbolag (KB).

Art. 124⁴ - Definiția autorității competente

În scopul acestui capitol, se înțelege prin “autoritatea competentă”:

(a) pentru România – Agenția Națională de Administrare Fiscală;

(b) pentru țările terțe, autoritatea competentă definită pentru scopul convențiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impunerii sau, în lipsa acestora, oricare alta autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidență fiscală.

Art. 124⁵ - Definiția plății dobânzilor

(1) În scopul acestui capitol, prin “plata dobânzii” se înțelege :

a) dobânda platită sau înregistrată în cont, referitoare la creanțele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă sau de o clauză de participare la beneficiile debitorului și, în special, veniturile din obligațiuni guvernamentale și venituri din obligațiuni de stat, inclusiv primele și premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligațiuni sau titluri de creanță; penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate ca plăți de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanțelor vizate la lit. a);

c) venitul provenit din plățile dobânzilor, fie direct, fie prin intermediul unei entități vizate la art. 124³ alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare autorizate în conformitate cu Directiva nr.85/611/CEE;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale

menționate în art. 124⁶;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpararea acțiunilor sau unităților în următoarele organisme și entități, dacă aceste organisme și entități investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colective sau entități la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanțe de natura celor de la litera a), cu condiția ca acest venit să corespundă caștigurilor care, direct sau indirect, provin din plățile dobânzilor care sunt definite la litera a) și b). Entitățile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale menționate în art. 124⁶;

(2). În ceea ce privește alin. (1) lit. c) și d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nici o informație cu privire la proporția veniturilor care provin din plăți de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată ca plată de dobândă.

(3). În ceea ce privește alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nici o informație privind procentul activelor investite în creanțe sau în acțiuni sau în unități așa cum sunt definite acestea în acest alineat, acest procent este considerat a fi superior celui de 40%. Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acțiunii sau unităților.

(4). Atunci când dobânda, așa cum este definită la alin. (1), este platită sau creditată într-un cont deținut de o entitate vizată în art. 124³ alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opțiunii prevăzute în art. 124³ alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5). În ceea ce privește alin. (1) lit. b) și d), România cere agenților plătitori situați pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp care nu poate depăși un an, și să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăți de dobândă chiar dacă nici o cesiune, răscumparare sau rambursare nu intervin în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la literele c) și d) ale alin. (1), România va exclude din definiția plății dobânzii orice venit menționat în prevederile legate de organisme sau entități stabilite pe teritoriul lor, unde investiția acestor entități în creanțele menționate la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele lor. În același fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiția plății

dobânzii menționată la alin. (1), plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entități menționate la art. 124³ alin. (2), care nu beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3) și este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiția acestei entități în creanțele menționate la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele sale. Exercițarea acestei opțiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7). Începând cu data de 1 ianuarie 2011, procentul vizat la alin. (1) lit. d) și la alin. (3) va fi de 25%.

(8). Procentele vizate la alin. (1) lit. d) și în alin. (6) sunt determinate în funcție de politica de investiții, așa cum este definită în regulile de finanțare sau în documentele constitutive ale organismelor sau entităților, iar în lipsa acestora, în funcție de componenta reală a activelor acestor organisme sau entități.

Art. 124⁶ - Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent platitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică pe baza Articolului 299.

Art. 124⁷ - Informațiile comunicate de un agent platitor

(1). Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul platitor, informațiile minime pe care agentul platitor trebuie să le comunice autorității competente din România sunt următoarele:

- a) identitatea și rezidența beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 124²;
- b) numele și adresa agentului platitor;
- c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare de dobândă;
- d) informații referitoare la plata dobânzii în conformitate cu alin. (2).

(2). Conținutul minim de informații referitoare la plata dobânzii, pe care agentul platitor trebuie să le comunice, va face distincția între următoarele categorii de dobândă și va indica:

- a) în cazul unei plăți de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;
- b) în cazul unei plăți de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) și d): fie suma dobânzii sau venitului vizat la acest alineat, fie suma totală

a venitului din cesiune, rascumparare sau rambursare;

c) în cazul unei plati de dobânda în intelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): fie suma venitului vizat în acest alineat, fie suma totala a distributiei;

d) în cazul unei plati de dobânda în intelesul art. 124⁵ alin. (4): suma dobânzii care revine fiecarui membru din entitatea vizata la art. 124³ alin. (2), care îndeplineste condițiile enunțate la art. 124¹ alin. (1);

e) în cazul unei plăți de dobânda în intelesul 124⁵ alin. (5): suma dobânzii anualizate.

România va limita informațiile care privesc plățile de dobânzi ce urmeza a fi raportate de catre agentul platitor la informația referitoare la suma totala a dobânzii sau a venitului și la suma totala a veniturilor obtinute din cesiune, rascumparare sau rambursare.

Art. 124⁸ - Schimbul automat de informații

(1). Autoritatea competentă din România va comunica autorității competente din statul membru de rezidență al beneficiarului efectiv informațiile vizate la art. 124⁷.

(2). Comunicarea de informații are un caracter automat și trebuie să aiba loc cel puțin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârșitului anului fiscal, pentru toate plățile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3). Prevederile capitolului V sunt aplicabile schimbului de informații prevăzut de prezentul capitol, cu condiția ca prevederile acestui capitol să nu deroge de la acestea. Totuși, art. 124³⁵ nu se aplică informațiilor furnizate în cadrul prezentului capitol.

Art. 124⁹ - Perioada de tranziție pentru trei state membre

(1). În cursul unei perioade de tranziție, începând cu data la care se face referire în alin. (2) și (3) și care este reglementată în art. 124¹² alin. (1), Belgia, Luxemburg și Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informații in ceea ce privește veniturile din economii. Totuși, aceste țări au dreptul să primească informații de la celelalte state membre.

În cursul perioadei de tranziție, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2). Perioada de tranziție se va termina la sfârșitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

- data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, și Confederația Elvețiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco și Principatul Andorra, care prevede schimbul de informații la cerere, așa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informații în materie fiscală, publicat în data de 18 aprilie 2002 (în continuare numit “Modelul Acordului OECD”), în ceea ce privește plățile de dobândă, așa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul acestor țări către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus față de aplicarea simultană de către aceste țări a unei rețineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare vizate la art. 124¹⁰

- data la care Consiliul se învoiește, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informații la cerere conform cu Modelul Acordului OECD în ceea ce privește plățile de dobânzi, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii.

(3). La sfârșitul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg și Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii prevăzute la art. 124⁷ – 124⁸ și să înceteze aplicarea perceperii unei rețineri la sursă și a venitului distribuit, reglementate la art. 124¹⁰ și art. 124¹¹. Dacă, în decursul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg sau Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii prevăzute la art. 124⁷ – 124⁸, atunci nu se vor mai aplica nici reținerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute în art. 124¹⁰ și art. 124¹¹.

Art. 124¹⁰ - Reținerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziție vizate în art. 124⁹, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru altul decât cel în care agentul platitor este stabilit, Belgia, Luxemburg și Austria vor percepe o reținere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziție (1.07.2005 – 30.06.2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1.07.2008 – 30.06.2011) și de 35% pentru următorii ani (începând cu 1.07.2011).

(2). Agentul plătitor va percepe o reținere la sursă, după cum urmează:

a) În cazul unei plăți de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) În cazul unei plăți de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului vizate în aceste alineate sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumparare și rambursare;

c) În cazul plății de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): pe suma venitului vizat în acest alineat;

d) În cazul plății de dobândă în înțelesul art. 124⁵ alin. (4) : pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entității la care s-a făcut referire în art. 124³ alin. (2), care îndeplinește condițiile art. 124¹ alin. (1);

e) Atunci când un stat membru exercită opțiunea prevăzută în art. 124⁵ alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3). În scopul prevederilor de la lit. a) și b) din alin. (2), reținerea la sursă este percepută la prorata pentru perioada de deținere a creanței de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul platitor nu este în masura să determine perioada de deținere pe baza informațiilor de care dispune, se considera că beneficiarul efectiv a deținut creanța pe toată perioada de existență, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziție.

(4). Perceperea unei rețineri la sursă de statul membru al agentului platitor nu împiedică statul membru de rezidență fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul conform legii sale naționale, prin respectarea prevederilor Tratatului.

(5). În decursul perioadei de tranziție, statele membre care percep reținerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plătește dobânda sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la art. 124³ alin. (2) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent platitor în locul entității și va percepe reținerea la sursă pentru aceasta dobânda, dacă entitatea nu a acceptat formal numele și adresa sa și suma totală a dobânzii care îi este platită sau garantată, care să fie comunicată conform cu ultimul subparagraf al art. 124³ alin. (2).

Art. 124¹¹ Distribuirea venitului

(1) Statele membre care aplică o reținere la sursă conform art. 124¹⁰ alin. (1), vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% din venit statului membru de rezidență al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reținere la sursă conform art. 124¹⁰ alin. (5) vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% altor state membre, proportional cu transferurile efectuate ca urmare a alin. (1) al prezentului articol.

(3). Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni urmând sfârșitului anului fiscal al statului membru al agentului platitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

Art. 124¹² Excepții de la sistemul de reținere la sursă

(1) Statele Membre care percep o reținere la sursă conform art. 124¹⁰ prevăd una sau doua din următoarele proceduri permițând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reținere să nu fie aplicată:

a) o procedura care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul platitor să comunice informațiile în conformitate cu art. 124⁷ – 124⁸. Aceasta autorizație acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz, se aplică prevederile art. 124⁸;

b) o procedură care garantează că reținerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului sau platitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului sau de rezidență fiscală în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2). La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidență fiscală va emite un certificat care indică:

a) Numele, adresa și numărul de identificare fiscală sau alt număr sau, în lipsa acestuia, data și locul nasterii beneficiarului efectiv ;

b) Numele și adresa agentului platitor;

c) Numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanției.

Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depășește 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în 2 luni de la solicitare.

Art. 124¹³ – Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioada de tranziție la impunerea economiilor

Procedura administrării acestui capitol în relația cu cele trei state care au perioada de tranziție în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre de guvern, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124¹⁴- Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenți eliminarea

oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reținerii la sursa în țările care au perioada de tranziție, menționate la art. 124⁹ , în concordanță cu prevederile alin.(2).

(2) România rambursează beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reținut conform art. 124¹⁰.

Art. 124¹⁵ - Titluri de creanțe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, menționate la art. 124⁹ dar nu mai târziu de 31 decembrie 2010, obligațiunile naționale și internaționale și alte titluri de creanțe negociabile a caror prima emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autoritățile competente în înțelesul Directivei 80/390/CEE a Consiliului sau de către autoritățile competente ale țărilor terțe, nu sunt considerate ca și creanțe în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a), cu condiția ca nici un fel emisiuni noi ale acestor titluri de creanțe negociabile să nu fie realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuși, dacă perioada de tranziție se prelungește după data de 31 decembrie 2010, prevederile acestui alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce privește aceste titluri de creanțe negociabile:

- care conțin clauzele de sumă brută și de rambursare anticipată și

- atunci când agentul platitor așa cum este definit în art. 124³ este stabilit într-unul din cele trei state membre care aplică reținerea la sursă și atunci când agentul plătitor plătește dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România.

Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanțe negociabile menționate mai sus emise de un Guvern sau de o entitate asimilată, care acționează ca autoritate publică sau al cărui rol este recunoscut de un tratat internațional, așa cum este definit în Anexa de la art. 124¹⁶, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând din emisiunea de origine și din oricare alta ulterioară, este considerată ca fiind o creanță în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a).

(2) Prezentul alineat nu va împiedica în nici un fel România de a impozita veniturile obținute din titlurile de creanțe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislația fiscală națională.

Art 124¹⁶ Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire în art. 124¹⁵

Pentru scopurile art. 124¹⁵, următoarele entități sunt considerate ca fiind entități care acționează ca autoritate publică sau al cărui rol este recunoscut de un tratat internațional:

(1) entități din Uniunea Europeană :

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamanda)
- Région wallonne (Regiunea Valona)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles)
- Communauté française (Comunitatea Franceza)
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamanda)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limba germana)

Bulgaria

municipalități

Spania

- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei)
- Junta de Andalucía (Executivul Regional al Andaluziei)
- Junta de Extremadura ((Executivul Regional Extremadura)
- Junta de Castilla – La Mancha (Executivul Regional Castilla – La Mancha)
- Junta de Castilla – León (Executivul Regional Castilla – León)
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei)
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare)
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei)
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei)
- Diputación General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului)
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare)
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei)
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunitatii Autonome a Tarii Bascilor)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Consiliul Regional Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya)
- Diputación Foral de de Alava (Consiliul Regional Alava)
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orasenesc al Madridului)
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orasenesc al Barcelonei)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria)
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife)
- Instituto de Crédito Oficial (Institutia Creditului Public)
- Instituto Catalán de Finanzas (Institutia Financiara a Cataloniei)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Institutia Financiara a Valenciei)

Grecia

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Organizatia Nationala de Telecomunicatii)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Organizatia Nationala a Cailor Ferate)

- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Compania Publica de Electricitate)

Franta

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Rascumparare a Datoriei Publice)
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenția Franceza de Dezvoltare)
- Réseau Ferré de France (RFF) (Reteaua Franceza de Cai Ferate)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CAN) (Fondul National al Autostrazilor)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP)(Asistentă Publică a Spitalelor din Paris)
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Carbunelui)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Compania Miniera și Chimică)

Italia

- Regioni
- Provincii
- Municipalități
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite și Imprumuturi)

Letonia

- Pašvaldības (Guvernele locale)

Polonia

- gminy (comune)
- powiaty (districte)
- województwa (provincii)
- związki gmîn (asociații de comune)
- powiatów (asociații de districte)
- województw (asociații de provincii)
- miasto stołeczne Warszawa (Capitala Varsovia)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenția pentru Restructurare și Modernizare a Agriculturii)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Agenția Proprietăților Agricole)

Portugalia

- Região Autónoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei)
- Região Autónoma dos Açores (Regiunea Autonomă a Azorelor)
- Municipalități

România

autoritățile administrației publice locale

Slovacia

- mestá a obce (municipalități)
- Železnice Slovenskej republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate)

- Štátny fond cestného hospodárstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor)
- Slovenské elektrárne (Companiile Slovace de Energie)
- Vodohospodárska výstavba (Compania de Economie a Apei)

(2) entități internaționale :

Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
 Banca Europeană de Investiții
 Banca Asiatică de Dezvoltare
 Banca Africană de Dezvoltare
 Banca Mondială /IBRD/IMF
 Corporația Financiară Internațională
 Banca de Dezvoltare Inter-Americană
 Fondul Soc. Dev al Consiliului Europei
 Euratom
 Comunitatea Europeană
 Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andean Development Corporation)
 Eurofima
 European Coal & Steel Community
 Banca Nordică de Investiții
 Banca de Dezvoltarea Caraibiană

Prevederile art. 124¹⁵ nu aduc atingere niciuneia dintre obligațiile internaționale pe care România și le-a asumat în relațiile cu entitățile internaționale menționate mai sus.

(3) entități din state terțe:

Acele entități care îndeplinesc următoarele criterii:

- a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naționale;
- b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunității care administrează și finanțează un grup de activități, furnizând în principal bunuri și servicii din afara Comunității, destinate beneficiului comunității și care sunt efectiv controlate de guvernul central;
- c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni și cu regularitate;
- d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

Art. 124¹⁷ - Data aplicării

Prevederile capitolului III, reprezentând transpunerea Directivei Consiliului 48/2003/CE privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Capitolul IV

REDEVENTE ȘI DOBÂNZI LA ÎNTREPRINDERI ASOCIATE

Art. 124¹⁸ - Sfera de aplicare și procedura

(1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt Stat Membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, numit în continuare “stat sursă”.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui Stat Membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

(a) dacă creanța sau dreptul de utilizare al informației în privința căreia plățile de dobânzi sau redevențe iau naștere, este efectiv legată de acel sediu permanent, și

(b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate în art. 124²⁰ lit. (a) (iii) sau, în cazul Belgiei, “impozitului nerezidenților/ belasting der niet-verblijfhouders” sau, în cazul Spaniei, “impozitului asupra venitului nerezidenților” sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor, nici o altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi sau redevențe în scopul prezentului articol .

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor sau redevențelor, este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi sau al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către sau către un sediu permanent situat într-un stat tert al unei întreprinderi dintr-un stat membru și activitatea întreprinderii este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) România nu va aplica prevederile prezentului capitol unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru atunci când condițiile stabilite în art. 124²⁰ lit. (b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin doi ani.

(11) România solicită ca îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol și în art. 124²⁰ să fie dovedită la data plății dobânzilor sau redevențelor, printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, România va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) România stabilește ca o condiție pentru acordarea scutirii potrivit acestui capitol emiterea unei decizii privind acordarea în mod obișnuit a scutirii pe baza unei atestări în care să se certifice îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol și în art. 124²⁰. Decizia privind acordarea scutirii va fi dată într-o perioadă de cel mult trei luni după prezentarea atestării și după ce au fost furnizate acele informații doveditoare pe care autoritățile locale din România le solicita de drept. Decizia va fi valabilă pe o perioadă de cel puțin un an după ce a fost emisă.

(13) Pentru scopurile alineatelor (11) și (12) de mai sus, atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată, trebuie să fie valabilă pentru cel puțin un an, dar nu mai mult de trei ani de la data de emitere a acestei atestări și să conțină următoarele informații:

(a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

(b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primește astfel de plăți, în conformitate cu alin. (4) din prezentul articol sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5) din prezentul articol, când un sediu permanent este beneficiarul plății;

(c) îndeplinirea cerințelor în conformitate cu art. 124²⁰ lit. (a)(iii) în cazul întreprinderii primitoare;

(d) o deținere minimă în conformitate cu art. 124²⁰ lit. (b);

(e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Statele membre pot sa solicite, în plus, justificarea legala pentru plățile din cadrul contractului (de exemplu pot solicita contractul de împrumut sau contractul de licență).

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent, va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor și, dacă statul sursă solicită astfel, și autoritatea competentă a aceluia stat.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. România va solicita informația specificată în alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în perioada prevăzută în prezentul alin. Această perioadă de depunere a cererii de restituire va fi de cel puțin doi ani de la data la care dobânda sau redevențele sunt plătite.

(16) România va restitui impozitul reținut la sursă în plus într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, sa solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula la o rata egală cu rata dobânzii interne care se aplică în cazuri similare, corespunzător prevederilor legislației naționale din România.

Art. 124¹⁹ - Definiția dobânzii și a redevențelor

În scopul prezentului capitol:

(a) termenul de “dobânda” înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

(b) termenul “redevențe” înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și software, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formula secretă sau procedeu de fabricație, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial sau științific vor fi considerate ca redevențe.

Art. 124²⁰ - Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

Pentru scopul prezentului capitol:

(a) termenul de “întreprindere a unui stat membru” înseamnă orice întreprindere:

(i) care îmbracă una din formele enumerate în această privință în Lista de la art. 124²⁶; și

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunității; și

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic sau în esență similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a acestui articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting în Belgia,
- selskabsskat în Danemarca,
- Körperschaftsteuer în Germania,
- φδρος εισοδηματος νομικων προσωπων în Grecia,
- impuesto sobre sociedades în Spania,
- impot sur les societes în Franța,
- corporation tax în Irlanda,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche în Italia,
- impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg,
- vennootschapsbelasting în Olanda,
- Körperschaftsteuer în Austria,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas în Portugalia,
- vhteisoien tulovero/în komstskatten în Finlanda,
- statlîn g în komstskatt în Suedia,
- corporation tax în Regatul Unit;
- Dan z prijmu právnických osob în Republica Ceha;
- Tulumaks în Estonia
- φορος εισοδηματος în Cipru;
- Uzņemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
- Pelnų mokestis în Lituania;
- Tarsasági adó în Ungaria;
- Taxxa fuq l-income în Malta;
- Todek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
- Davek od dobicka praznih oseb în Slovenia;
- Dan z príjmov právnických osob în Slovacia;
- Impozitul pe profit în România.

(b) o întreprindere este o “întreprindere asociată” a unei alte întreprinderi dacă, cel puțin :

(i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi, sau

(ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi, sau

(iii) o întreprindere terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunității Europene.

(c) termenul de “sediul permanent” înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidență într-un alt stat membru.

Art. 124²¹ - Exceptarea plăților de dobânzi sau redevențe

(1) România nu este obligată să asigure beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

(a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuție de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

(b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

(c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să-și schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

(d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin nici un fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.

(2) Când datorita relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor, sau între unul dintre ei și o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

Art. 124²² - Fraudă și abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

(2) România poate, în cazul tranzacțiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este fraudă sau evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

Art. 124²³ - Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia și Slovacia

(1) Grecia, Letonia, Polonia și Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi și redevențe între întreprinderi

asociate pînă la data de 1 iulie 2005 iar pe durata perioadei de tranziție de opt ani, începînd cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de dobînda sau redevențe care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depășească 10% în timpul primilor 4 ani și 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobînzii și redevențe între întreprinderi asociate pînă la data de 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziție de șase ani, începînd de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această țară asupra plăților de redevențe facute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru nu trebuie să depășească 10%. În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziție de șase ani, cota de impozit aplicată asupra plăților de dobînzii făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru, nu va depăși 10%; pentru următorii 2 ani cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăți de dobînzii nu va depăși 5%.

Spania și Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de redevențe între întreprinderi asociate pînă la data de 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziție de șase ani începînd cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de redevență facute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru nu va depăși 10%. Slovacia este autorizată numai pentru plățile de redevențe să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziție de doi ani începînd cu data de 1 mai 2004.

Totuși, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricaror cote de impozit mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în primul, în al doilea și în al treilea subparagraf, prevăzute de acorduri bilaterale încheiate între Republica Ceha, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia și alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România, sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:

- primește dobînzii sau redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia,
- primește redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Ceha, Spania sau Slovacia,
- primește dobînzii sau redevențe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui Stat Membru, sau
- primește redevențe de la un sediu permanent situat în Republica Ceha, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru,

România acorda la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în conformitate cu alin. (1), stabilită asupra acelui venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obținut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută în alin. (2) nu poate să depășească acea sumă mai mică:

a) față de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, în baza alin. (1), sau

b) a părții de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primește dobânda sau redevențele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăți, conform legislației naționale a României.

Art. 124²⁴ - Clauza de delimitare

Prevederile acestui capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau cele bazate pe tratatele la care România este parte și ale celor care au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

Art. 124²⁵ - Măsuri luate de România

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre de guvern, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124²⁶ - Lista societăților acoperite de art. 124²⁰ lit.a) (iii)

- (a) societăți cunoscute în legislația belgiana ca: “naamloze vennootschap/societe anonyme”, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite ar actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee” și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;
- (b) societăți cunoscute în legislația daneză ca: ”aktieselskab” și “anpartsselskab”;
- (c) societăți cunoscute în legislația germană ca: ”Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung” și “bergrechtliche Gewerkschaft”;
- (d) societăți cunoscute în legislația grecească ca: “ανωνυμη εταιρια”;
- (e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca: “sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada” și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

- (f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: ”societe anonymes, societe en commandite par actions, societe a responsabilite limitee și entitati publice și în treprîn deri în industriale și comerciale;
- (g) societăți cunoscute în legislația irlandeză ca societăți pe acțiuni sau pe garanții, societăți private pe acțiuni sau pe garanții, entități înregistrate conform legislației societăților industriale și prudențiale sau societăți de construcții înregistrate conform legii societăților de construcții;
- (h) societăți cunoscute în legislația italiană ca: ”societa per azioni, societa în accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata” și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;
- (i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca: ”societe anonymes, societe en commandite par actions și societe a responsabilite limitee”;
- (j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca: ”noomloze vennootschap” și “besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;
- (k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca: ”Aktiengesellschaft” și “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”;
- (l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile având forma comercială și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;
- (m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca: ”osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank” și “vakuutusyhtiö/forskrift gsbolag”;
- (n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca: ”aktiebolag” și “forskrift gsbolag”;
- (o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;
- (p) societăți cunoscute în legislația cehă ca: ”akciová společnost”, “společnost s ručením omezeným”, “verejná obchodní společnost”, “komanditní společnost”, “družstvo”;
- (q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca: “täisühing”, “osajuhing”, “aktsiaselts”, “tulundusühing”;
- (r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca: “societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste precum și alte entități care sunt considerate ca și societăți conform legii impozitului pe venit;
- (s) societăți cunoscute în legislația letonă ca: ”“akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- (t) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;
- (u) societăți cunoscute în legislația ungară ca: “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “résztvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”;
- (v) societăți cunoscute în legislația malteză ca: ”Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata”, “Socjetajiet în akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonitjiet”;

- (w) societăți cunoscute în legislația poloneză ca: ”spolka akcyjna”, “spolka z ograniczoną odpowiedzialnością”;
- (x) societăți cunoscute în legislația slovenă ca: “delniska družba”, “komanditna delniska družba”, “komanditna družba”, “družba z omejeno odgovornostjo”, “družba z neomejeno odgovornostjo”;
- (y) societăți cunoscute în legislația slovacă ca: “akciová spoločnosť”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnosť”, “verejná obchodná spoločnosť”, “družstvo”.

Art. 124²⁷ - Data aplicării

Prevederile capitolului IV, reprezentând transpunerea Directivei Consiliului 49/2003/CE privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobândă și redevențe efectuate între companii asociate din diferite state membre cu amendamentele ulterioare, se aplică începând de la de 1 ianuarie 2011.

Capitolul V

**Schimb de informații în domeniul impozitelor directe,
conform convențiilor de evitare a dublei impuneri**

Art. 124²⁸ - Prevederi generale

(1) În conformitate cu prevederile acestui capitol, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba orice informație care poate să le îndreptățască să efectueze o corectă stabilire a impozitelor pe venit și pe capital și orice informație referitoare la stabilirea impozitelor asupra primelor de asigurare la care se face referire în cel de-al șaselea paragraf al art. 3 din Directiva nr. 76/308/EEC din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă pentru recuperarea creștelor legate de anumite obligații fiscale, taxe, impozite și alte măsuri.

(2) Vor fi privite ca impozite pe venit și pe capital, indiferent de modul în care sunt stabilite, toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

(3) Impozitele la care se face referire în paragraful (2) sunt în prezent, în mod special:

în Belgia

Impozitul persoanelor fizice,
Impozitul societăților,
Impozitul persoanelor morale,
Impozitul nerezidenților

în Danemarca

Indkomstskat til staten
Selskabsskat
Den kommunale indkomstskat
Den amtskommunale indkomstskat
Folkepensionsbidragene
Somendsskatten
Den saerlige indkomstskat
Kirkeskat
Formueskat til staten
Bidrag til dagpengefonden

în Germania

Einkommensteuer
Korperschaftsteuer
Vermogensteuer
Gewerbsteuer
Grundsteuer

în Grecia

φδρος εισοδηματος φνσικων προσωπων
φδρος εισοδηματος υομικου προσωπων
φδρος ακινητου περιουσιας

în Spania

Impozitul pe venitul persoanelor fizice
Impozitul pe societăți
Impozitul extraordinar pe averea persoanelor fizice

în Franța

Impozitul pe venit
Impozitul pe societate
Impozitele profesionale
Taxe fonciere sur les proprietes baties
Taxe fonciere sur les proprietes non baties

în Irlanda

Impozitul pe venit
Impozitul pe corporație
Impozitul pe câștiguri de capital
Impozitul pe avere

în Italia

Imposta sul reddito delle persone fisiche
Imposta sul reddito delle persone giuridiche
Imposta lecale sui redditi

în Luxemburg

Impozitul pe veniturile persoanelor fizice
Impozitul pe veniturile colectivităților
Impozitul comercial comunal

Impozitul pe avere

Impozitul funciar

în Olanda

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

în Austria:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Grundsteuer

Bodenwertabgabe

Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben

în Portugalia:

Contribuicao predial

Imposto sobre a industria agricola

Contribuicao industrial

Imposto de capitais

Imposto professional

Imposto complementar

Imposto de mais – valias

Imposto sobre o rendimento do petroleo

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes

în Finlanda:

Valtion tuleverot – de statlin ga inkomstskatterna

Yhteisöjen tulovero – inkomstskatten for samfund

Kunnallisvero – kommunalskatten

Kirkollisvero – kyrkoskatten

Kansaneläkevakuutusmaksu- folkpensionsforsäkrin gspremien

Sairausvakuutusmaksu- sjukforsäkrin gspremien

Korkotulom lähdevero – källskatten pa rantein komst

Rajoitetusti verovelvollisen lähdevero – källskatten for begransat skattskyldig

Valtion varallisuusvero – den statliga formogenhetsskatten

Kiin teistovero - fastin ghetsskatten

în Suedia:

Den statliga inkomstskatten

Sjömansskatten

Kupongskatten

Den särskilda inkomstskatten for utomlands bosatta

Den särskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m.fl.

Den statliga fastighetsskatten

Den kommunala inkomstskatten

Formogenhetsskatten

în Marea Britanie

Impozitul pe venit
Impozitul pe corporații
Impozitul pe câștigurile de capital
Impozitul pe venitul petrolier
Impozitul pe îmbunătățiri funciare.

în Republica Cehă:

Dane priijmu
Dan z nemovitosti
Dan dedicka, dan darovaci a dan z prevodu nemovitosti
Dan z pridane hodnoty
Spotrebni dane

în Estonia:

Tulumaks
Sotsiaalmaks
Maamaks

în Cipru:

φδρος εισοδηματος
Έκτακτη Εισφορα για την Άμυνα της Δημοκρατίας
φδρος Κεφαλαιουχικων Κερδων
φδρος Ακινητης Ιδιοκτησιας

în Letonia:

iedzivotaju ienakuma nodoklis
nekustama ipasuka nodoklis
uznemumu ienakuma nodoklis

în Lituania:

Gyventoju pajamu mokestis
Pelno mokestis
Imonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis
Zemes mokestis
Mokestis uz valstybinius gamtos isteklius
Mokestis uz aplinkos tersima
Naftos ir duju istekliu mokestis
Paveldimo turto mokestis

în Ungaria:

szemelyi jovedelemendo
tarsazagi ado
osztalekado
altalanos forgalmi ado
jovedeki ado
epitmenyado
telekado

în Malta:

Taxxa fuq l-income

în Polonia:

Podatek dochodowy od osob prawnych

Podatek dochodowy od osob fizycznych

Podatek od czynnosci cywilnopranych

în Slovenia:

Dohodnina

Davki obcanov

Davek od dobicka pravnih oseb

Posebni davek na bilacno vsoto bank in hranilnic

în Slovacia:

dan z prijmov fyzickych osob

dan z prijmov pravnickych osob

dan z dedicstva

dan z darovania

dan z prevodu a prechodu nehnutel'nosti

dan z nehnutel'nosti

dan z predanej hodnoty

spotrebne dane.

(4). Prevederile alin. (1) se aplică de asemenea asupra oricăror impozite identice sau similare stabilite ulterior în plus sau în locul impozitelor menționate la alin. (3). Autoritățile competente ale statelor membre se vor informa reciproc asupra datei de intrare în vigoare a unor asemenea impozite.

(5) Expresia “autoritate competentă” înseamnă:

în Belgia:

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Danemarca

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Germania

Ministrul Federal de Finanțe sau un reprezentant autorizat

în Grecia

To Υπουργείο Οικονομικών sau un reprezentant autorizat

în Spania

Ministrul Economiei și Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Franța

Ministrul Economiei sau un reprezentant autorizat

în Irlanda

Comisionarii de venituri sau reprezentanții lor autorizați

în Italia

Șeful Departamentului de Politică Fiscală sau reprezentantul său autorizat

în Luxemburg

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Olanda

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Austria

Ministrul Federal de Finanțe sau un reprezentant autorizat

în Portugalia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Finlanda

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Suedia

Șeful Departamentului de finanțe sau reprezentantul său autorizat

în Marea Britanie

Comisionarii de la Vamă și Accize sau un reprezentant autorizat pentru informațiile solicitate referitoare la taxe asupra primelor de asigurare și accize

Comisionarii de la Inland Revenue sau reprezentanții lor autorizați

în Republica Cehă

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Estonia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Cipru

Υπουργείο Οικονομικών sau un reprezentant autorizat

în Letonia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Lituania

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Ungaria

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Malta

Ministrul responsabil de departamentul fiscal sau un reprezentant autorizat

în Polonia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Slovenia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat

în Slovacia

Ministrul Finanțelor sau un reprezentant autorizat.

în România

Ministrul Finanțelor Publice sau un reprezentant autorizat.

Art. 124²⁹ - Schimb la cerere

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate cere autorității competente a altui stat membru să transmită informația la care s-a făcut referire în alin. (1) al Art. 124²⁸ într-un caz special. Autoritatea

competență a statului solicitat nu va da curs cererii de schimb de informații dacă este evident că autoritatea competentă a statului care face cererea nu a epuizat propriile sale surse obișnuite de obținere a informațiilor, surse pe care le-ar fi putut utiliza, conform circumstanțelor, pentru a obține informațiile cerute fără a provoca riscul de periclitate a realizării căutării după rezultat.

(2) Pentru scopul transmiterii informației la care s-a făcut referire în alin. (1) autoritatea competentă a statului membru solicitat va asigura condițiile pentru conducerea oricăror anchete necesare în vederea obținerii acestor informații.

În scopul obținerii informației cerute, autoritatea competentă căruia i se solicită această informație sau autoritatea administrativă la care se recurge, va proceda ca și cum ar acționa pe cont propriu sau la cererea celeilalte autorități în contul propriului stat membru.

Art. 124³⁰ - Schimbul automat de informații

Pentru categoriile de cazuri pe care autoritățile competente le vor determina conform procedurii de consultare menționate în art. 124³⁸, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba în mod regulat informațiile la care se face referire în alin. (1) al art. 124²⁸, fără o cerere anterioară.

Art. 124³¹ - Schimbul spontan de informații

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate transmite autorității competente a oricărui alt stat membru vizat, fără o cerere anterioară, informațiile la care se face referire în alin. (1) al art. 124²⁸, pe care le cunoaște din următoarele circumstanțe:

(a) autoritatea competentă a unui stat contractant s-a bazat pe presupunerea că ar putea fi o pierdere a impozitului într-un alt stat membru;

(b) o persoană supusă impozitării obține o reducere a impozitului sau o scutire de impozit în alt stat membru, care ar putea genera o creștere a impozitului sau a obligației de impozitare în alt stat membru;

(c) afacerea tratată între o persoană supusă impozitării într-un stat membru și o persoană supusă impozitării într-un alt stat membru este dirijată prin una sau mai multe țări astfel încât să rezulte o diminuare a impozitului în unul sau în celălalt stat membru sau în ambele state;

(d) autoritatea competentă a unui stat membru s-a bazat pe presupunerea că diminuarea impozitului poate rezulta din transferurile artificiale de profituri în cadrul grupurilor de întreprinderi.

(e) informația transmisă la unul din statele membre de către autoritatea competentă a celuilalt stat este în măsură să dea informațiile care pot fi relevante în stabilirea obligației pentru impunere în ultimul dintre state.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare precizate la art. 124³⁸, să extindă schimbul de informații prevăzut în alin. (1) la cazurile, altele decât cele specificate în articolul menționat.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot să-și transmită

una altele informațiile la care se face referire în alin. (1) al art. 124²⁸, despre care ele au cunoștință, în orice alt caz, fără o cerere anterioară.

Art. 124³² - Limita de timp pentru transmiterea informației

Autoritatea competentă a unui stat membru căruia, conform articolelor precedente din acest capitol, i se solicită să furnizeze informații, le va transmite cât mai repede posibil. Dacă întâmpină obstacole în furnizarea informațiilor sau dacă refuză să le furnizeze, va informa autoritatea care solicită informația despre acest lucru, indicând natura obstacolelor sau a motivelor refuzului său.

Art. 124³³ - Colaborarea dintre oficialii statului vizat

Pentru scopul aplicării prevederilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informația și autoritatea competentă a statului membru pentru care se furnizează informația pot cădea de acord, conform procedurii de consultare prevăzută la art. 124³⁸, să autorizeze prezența în primul stat membru a oficialilor administrației fiscale din celălalt stat membru. Amănuntele pentru aplicarea acestei prevederi vor fi determinate conform aceleiași proceduri.

Art. 124³⁴ - Prevederi privind secretul

(1) Toate informațiile făcute cunoscute unui stat membru conform acestui capitol vor fi păstrate secrete în acel stat în același mod ca și informația primită conform legislației interne. În orice caz, asemenea informații:

- pot fi făcute cunoscute numai persoanelor direct implicate în stabilirea impozitului sau în controlul administrativ al acestei stabiliri a impozitului;

- pot fi făcute cunoscute numai în legătură cu procedurile judecătorești sau procedurile administrative care implică sancțiuni luate în vederea sau în legatură cu stabilirea sau revizuirea bazei de impozitare și numai persoanelor care sunt direct implicate în asemenea proceduri; astfel de informații pot fi totuși dezvăluite în timpul audierilor publice sau al proceselor de judecată dacă autoritatea competentă a statului membru care a furnizat informația nu ridică nici o obiecție la momentul când acest stat furnizează prima dată informația;

- vor fi folosite, în orice circumstanță, numai pentru scopuri fiscale sau în legatură cu procedurile judecătorești sau administrative care implică sancțiuni întreprinse cu privire la sau în legatură cu stabilirea sau revizuirea bazei fiscale.

În plus, statele membre pot furniza informațiile prevăzute în primul subalineat pentru a fi folosite la stabilirea altor obligații fiscale, taxe și impozite menționate în art. (2) din Directiva nr. 76/308/EEC.

(2) Alin. (1) nu va obliga un stat membru a cărei legislație sau practică administrativă instituie, pentru scopuri fiscale, prevederi legislative cu puteri mai restrânse decât cele cuprinse în acest alineat, să furnizeze informații dacă statul vizat nu acționează în sensul respectării acelor prevederi legislative cu puteri mai restrânse.

(3) Indiferent de prevederile alin. (1), autoritățile competente ale statului membru care furnizează informația pot permite să fie folosită această informație pentru alte scopuri în statul care cere informația dacă, conform legislației din statul care dă informația, informația poate fi folosită în statul care dă informația, în condiții similare, pentru scopuri similare.

(4) Când o autoritate competentă a unui stat contractant consideră că informația care s-a primit de la autoritatea competentă a unui alt stat membru este posibil să fie folositoare autorității competente a unui stat terț, ea poate transmite informația ultimei autorități competente menționate, cu acordul autorității competente care a furnizat informația.

Art. 124³⁵ - Limitari la schimbul de informații

(1) Acest capitol nu va impune nici o obligație statului membru căruia i se cere informația, de a face cercetări sau de a furniza informații dacă în acest stat, ar fi contrar propriei sale legislații sau practicii sale administrative realizarea unor astfel de cercetări sau colectarea informațiilor solicitate.

(2) Furnizarea informației poate fi refuzată când ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial, sau a unei informații a cărei dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informațiile când statul membru vizat este în imposibilitatea să furnizeze informații similare, pentru motive practice sau legale.

Art. 124³⁶ – Notificarea

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă a celuilalt stat membru va notifica, în conformitate cu prevederile legale care reglementează notificarea unor instrumente similare în statul membru solicitat, destinatarul tuturor instrumentelor și deciziilor care sunt emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant și care privesc aplicarea pe teritoriul său a legislației privind impozitele acoperite de acest capitol.

(2) Cererile pentru notificare vor indica subiectul instrumentului sau deciziei care urmează a fi notificat și vor specifica numele și adresa destinatarului împreună cu orice alte informații prin care se poate facilita identificarea destinatarului.

(3) Autoritatea solicitată va informa imediat autoritatea solicitantă asupra răspunsului său la cererea pentru notificare și în mod special va comunica data de notificare a deciziei sau a instrumentului la destinatar.

Art. 124³⁷ – Verificări simultane

(1) Când situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane supuse impunerii este în interesul comun sau complementar a două sau a mai multor state membre, aceste state pot conveni să desfășoare verificări simultane, pe teritoriile lor, astfel încât să poată schimba informațiile astfel obținute ori de câte ori un astfel de schimb de informații este mai eficient decât efectuarea de

verificări numai de către unul dintre statele membre.

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru va identifica în mod arbitrar persoanele supuse impozitării pe care intenționează să le propună pentru o verificare simultană. Această autoritate competentă va comunica autorităților competente responsabile din celelalte state membre vizate, cazurile care din punctul său de vedere ar fi subiectul unei verificări simultane. Această autoritate competentă va comunica motivele sale în ceea ce privește alegerea cazurilor, pe cât mai mult posibil, prin comunicarea informațiilor care au condus la luarea deciziei pentru o verificare simultană. Autoritatea competentă va specifica perioada de timp în care se vor derula operațiunile de control.

(3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru vizat va decide dacă dorește să ia parte la operațiuni de verificări simultane. La primirea unei propuneri pentru o verificare simultană, autoritatea competentă va confirma acordul sau va comunica refuzul său motivat celeilalte autorități.

(4) Fiecare autoritate competentă din statele membre vizate va numi un reprezentant care va avea responsabilitatea supravegherii și coordonării activității de control.

Art. 124³⁸ – Consultări

(1) Pentru scopurile implementării acestui capitol, consultările vor fi ținute, dacă este necesar într-un comitet, care va avea loc între:

- autoritățile competente ale statelor membre vizate, la cererea fiecăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale;
- autoritățile competente ale tuturor statelor membre și Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorități sau a Comisiei, în măsura în care problema ridicată nu este numai în interes bilateral.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot comunica în mod direct între ele. Autoritățile competente ale statelor membre pot, prin asistență reciprocă, să permită autorităților desemnate de ele să comunice direct între ele în cazurile speciale sau în alte categorii de cazuri.

(3) Când autoritățile competente încheie acorduri care vizează probleme bilaterale acoperite de acest articol, altele decât cele cu privire la cazurile individuale, ele vor informa cât mai repede posibil Comisia asupra acestui fapt. La rândul său, Comisia va notifica autoritățile competente ale statelor membre.

Art. 124³⁹ – Schimb de experiență

Statele membre vor monitoriza în mod constant, împreună cu Comisia, procedura de cooperare prevăzută în acest capitol și vor face schimb de experiență, în special în domeniul prețurilor de transfer din cadrul grupurilor de întreprinderi, în scopul îmbunătățirii unei asemenea cooperări și când este cazul, pentru redactarea unor reglementări în domeniile vizate.

Art. 124⁴⁰ – Aplicabilitatea unor prevederi lărgite referitoare la asistență

Prevederile anterioare nu vor împiedica îndeplinirea oricăror obligații mai

extinse referitoare la schimbul de informații care pot decurge din alte acte juridice.

Art. 124⁴¹ – Data aplicării

Prevederile capitolului V, reprezentând transpunerea Directivei Consiliului nr. 77/799/CE privind asistența reciprocă între autoritățile competente ale statelor membre în domeniul impunerii directe și impunerea primelor de asigurare cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. »

77. Titlul VI “Taxa pe valoarea adăugată” va avea urmatorul cuprins:

TITLUL VI

Taxa pe valoarea adăugată

CAPITOLUL I. DEFINIȚII

Art. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 125¹ Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. „achiziție” reprezintă bunurile și serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri și/sau prestări de servicii efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare și importuri de bunuri;

2. "achiziție intracomunitară" are înțelesul prevăzut la art. 130¹ ;

3. „active corporale fixe” reprezintă orice activ deținut pentru a fi utilizat în producția sau livrarea de bunuri, ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de 1 an și valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu.

4. "activitate economică" are înțelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfășoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțeleg toate activitățile economice desfășurate de aceasta;

5. "baza de impozitare" reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform capitolului VII.

6. „bunuri” reprezintă bunuri corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile.

7. "produse accizabile" reprezintă următoarele bunuri supuse accizelor conform legislației în vigoare :

- a) produse energetice;
- b) alcool și băuturi alcoolice;
- c) tutun prelucrat.

8. „codul de înregistrare în scopuri de TVA” reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin.(1) atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform ar. 153 sau 153¹, sau un cod de înregistrare similar atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;

9. "data aderării" este data la care România aderă la Uniunea Europeană;

10. „decont de taxă” reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 156²;

11. „Directiva a 6-a” este Directiva 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 145 din 13 iunie 1977, cu modificările și completările ulterioare;

12. „factura” reprezintă documentul prevăzut la art. 155;

13. "importator" reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile în momentul în care taxa la import devine exigibilă conform articolului 136;

14. "întreprindere mică" reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită conform art. 24 și 24a ale Directivei a 6-a;

15. "livrare intracomunitară" are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (9);

16. „livrarea către sine” are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (4).

17. „perioada fiscală” este perioada prevăzută la art. 156¹;

18. "persoană impozabilă" are înțelesul prevăzut la art.127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;

19. "persoana juridică neimpozabilă" reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 alin. (1);

20 „persoană neimpozabilă” reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21 "persoană" reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

22 "plafon pentru achiziții intracomunitare" reprezintă plafonul stabilit conform art. 126 alin. (4) lit. b);

23. "plafon pentru vânzări la distanță" reprezintă plafonul stabilit conform art. 132 alin. (2) lit. a);

24. „prestarea către sine” are înțelesul prevăzut la art. 129 alin. (4).

25. "regim vamal suspensiv" reprezintă, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile și destinațiile vamale prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

26. „servicii furnizate pe cale electronică” sunt: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;

27. "taxă" înseamnă taxa pe valoarea adăugată aplicabilă conform prezentului titlu;

28. „taxă colectată” reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii taxabile efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150-151¹ ;

29. "taxă deductibilă" reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate;

30. „taxă de dedus” reprezintă taxa aferentă achizițiilor, care poate fi dedusă conform art. 145 alin. (2) - (4);

31. „taxă dedusă” reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;

32. "vânzarea la distanță" reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) O persoană impozabilă are un sediu fix în România dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestații de servicii impozabile în înțelesul acestui titlu.

b) O persoană impozabilă este stabilită în România în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. persoana impozabilă are în România un sediu central, o sucursală, o fabrică, un atelier, o agenție, un birou, un birou de vânzări sau cumpărări, un depozit sau orice altă structură fixă cu excepția șantierelor de construcții;

2. structura este condusă de o persoană împuternicită să angajeze persoana impozabilă în relațiile cu clienții și furnizorii;

3. persoana care angajează persoana impozabilă în relațiile cu clienții și furnizorii să fie împuternicită să efectueze achiziții, importuri, livrări de bunuri și prestații pentru persoana impozabilă;

4. obiectul de activitate al structurii respective să fie livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, conform prezentului titlu.

(3) În înțelesul prezentului titlu mijloacele de transport noi sunt cele definite potrivit lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b):

a) Mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cm³ sau a cărui putere depășește 7,2 kw, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor maritime folosite pentru navigație în apele internaționale și care transportă călători cu plată, sau pentru desfășurarea de activități comerciale, industriale sau de pescuit, sau pentru operațiuni de salvare sau asistență în larg, sau pentru pescuitul de coasta; și

2. aeronavelor folosite pe liniile aeriene care operează cu plata în principal pe rute internaționale;

b) Condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave maritime, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 ore;

3. în cazul unei aeronave, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.

Art. 125² Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) "teritoriul unui stat membru" înseamnă teritoriul unei țări conform definiției acestuia pentru fiecare stat membru de la alin. (2)-(4),

b) "Comunitate" și "teritoriu comunitar" înseamnă teritoriul statelor membre conform definiției acestuia pentru fiecare stat membru de la alin.(2)-(4),

c) "teritoriu Țert" și "stat Țert" înseamnă orice teritoriu altul decât cele definite la alineatele (2), (3) și (4) ca teritoriu al unui stat membru.

(2). "Teritoriul țării" este zona în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene, conform definiției pentru fiecare stat membru din art. 299 al tratatului.

(3) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul țării:

a) Republica Federală a Germaniei:

1. Insula Heligoland,
2. teritoriul Büsingen,

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta,
2. Melilla,

c) Republica Italiană:

1. Livigno,
2. Campione d'Italia,
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(4) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul țării:

- a) Regatul Spaniei: Insulele Canare,
- b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate,
- c) Republica Elenă: Muntele Athos.

(5) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

- a) Republica Franceză: Principatul Monaco,
- b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man,
- c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord .

CAPITOLUL II. OPERAȚIUNI IMPOZABILE

Art. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care în sensul art. 128, 129 și 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată pentru care locul este considerat a fi în România potrivit art. 132¹:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru și căreia nu i se aplică prevederile de la art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac

obiectul unei instalări sau montaj sau art. 132 alin. (2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă care acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă, sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește, pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit, pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4) au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme .

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h) – m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare de o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru, dar nu este stabilită în România, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. achiziția să fie efectuată în vederea realizării unei livrări ulterioare a acestor bunuri pe teritoriul României, de către cumpărătorul revânzător persoană impozabilă care nu este stabilită în România ,

2. bunurile achiziționate de cumpărătorul revânzător să fie transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător, sau de altă persoană în contul unuia din aceștia direct dintr-un stat membru, altul decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către beneficiarul livrării

ulterioare efectuate în România,

3. beneficiarul livrării ulterioare să fie o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România conform art.153 sau 153¹,

4. beneficiarul livrării ulterioare să fie obligat la plata taxei pentru livrarea efectuată de persoana impozabilă care nu este stabilită în România;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități în sensul art. 152², atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor conform regimului special, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri .

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 –144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare scutite de taxă conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)-c) care sunt scutite fără drept de deducere fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

CAPITOLUL III. PERSOANELE IMPOZABILE

Art. 127 Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfașoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau

necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile precum și a celor prevăzute la alin.(5) și (6) .

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice dar care sunt scutite de taxă conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin derogare de la prevederile alin.(1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă, pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, sunt considerate ca un grup fiscal unic persoanele impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere financiar, economic și organizatoric.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune constituite exclusiv din persoane impozabile române nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint-venture, consorțiu sau alte forme de asociere în scopuri comerciale

care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii sunt tratate drept asocieri în participațiune.

CAPITOLUL IV. OPERAȚIUNI CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI

Art. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă care acționează în nume propriu dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme .

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate de asemenea livrări de bunuri în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o alta persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)- c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea

sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau a unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active și pasive ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea, indiferent dacă e făcut cu plată sau nu, ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, astfel cum sunt prevăzute prin norme ;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme ;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme .

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri în înțelesul alin. (1) care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea, sau de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, non-transferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din

următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității în condițiile prevăzute la art. 132 alin (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă în condițiile prezentate la art. 143 alin (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin (1) lit. a) și lit. b) cu privire la scutirile pentru livrările la export și la art. 143 alin. (1) lit. h), lit. i), lit. j), lit. k) și lit. m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz prin rețeaua de distribuție a gazelor naturale, sau de electricitate, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și lit. f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie re-expediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiași bun dintr-un stat terț în vederea utilizării temporare ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute în alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerată ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) – (13).

Art. 129 Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie

livrare de bunuri așa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși aceste servicii, în condițiile stabilite prin norme .

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuată cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică, sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuată în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii

(6) În cazul în care mai multe persoane impozabile, care acționează în nume propriu, intervin prin tranzacții succesive în cadrul unei prestări de servicii, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

Art. 130 Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Art. 130¹ Achizițiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător, sau de către altă persoană în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta, sau de altă persoană în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta în scopul desfășurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) și (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin.(1) lit. g);

(3) Se consideră de asemenea că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată .

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare și achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate și transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei platită în România pentru importul bunurilor, dacă dovedește ca achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

Art. 131. Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) Intrarea în Comunitate de bunuri care nu îndeplinesc condițiile

prevăzute la art. 9 și 10 din Tratatul de instituire a Comunității Europene sau care, în condițiile în care bunurile sunt supuse Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, nu sunt puse în circulație liberă;

b) Intrarea în Comunitate de bunuri dintr-un teritoriu terț, altele decât bunurile prevăzute la lit. a).

CAPITOLUL V. LOCUL OPERAȚIUNILOR CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI

Art. 132. Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării stabilit conform prezentei prevederi se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului efectuată, fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire al transportului de pasageri,

2. locul de plecare al transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire al transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale, sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile, sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu

de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale, sau de energie electrică în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la punctul e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România locul livrării se consideră în România, dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediție în România se realizează de către un furnizor în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin.(2) lit.a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare conform regimului special prevăzut art. 26 (a) din Directiva a 6-a privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 152² alin. (1);

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în

acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme și se aplică tuturor vânzărilor la distanță efectuate către respectivul stat membru în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România conform regimului special pentru bunuri second-hand, opera de arta, obiecte de colecție și antichități, prevăzut art. 152².

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un stat terț, și importul de către furnizor într-un stat membru altul decât statul membru în care se expediază sau transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Art. 132¹ Locul achiziției intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru conform alin. (1) și în România conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară conform alin. (1).

(5) Achiziția intracomunitară de bunuri efectuată conform alin.(1) în cadrul unei operațiuni triunghiulare în alt stat membru decât România, de către cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153, se va considera că a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în acel alt stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat achiziția intracomunitară în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru, livrare pentru care beneficiarul, care este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru unde este stabilit, a fost desemnat ca persoană obligată la plata taxei aferente;

b) obligațiile privind declararea acestor operațiuni, stabilite prin norme, au fost îndeplinite de către cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153.

Art. 132² Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.

(2) Atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. a) sunt plasate, la intrarea în Comunitate, într-unul din regimurile la care se face referire la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate într-un astfel de regim.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. b), la intrarea în Comunitate sunt în una din situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate în sensul art. 131 lit.a), să beneficieze de unul din regimurile prevăzute la art. 144 alin.(1) lit. a) pct. 1-7, sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

Art. 133 Locul prestării de servicii

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;

c) locul de plecare al unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care pentru prestarea respectivă furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru altul decât cel de plecare al transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri al cărui:

1. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau

2. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;

d) locul în care se prestează serviciile în cazul unei prestări de servicii constând în activități accesorii transportului, cum sunt încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora. Prin excepție, în cazul în care astfel de servicii implică activități accesorii unui transport intracomunitar de bunuri și sunt prestate pentru un client care furnizează pentru prestația respectivă un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, se consideră ca prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în statul membru de plecare al transportului, pentru serviciile de intermediere prestate în legătură cu un transport intracomunitar de bunuri, de către intermediarii care acționează în numele și în contul altor persoane. Prin excepție, în cazul în care clientul furnizează pentru aceste servicii un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru altul decât cel de plecare al transportului, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

f) locul în care se prestează serviciile accesorii, pentru serviciile de intermediere prestate în legătură cu serviciile accesorii transportului intracomunitar de bunuri de către intermediarii care acționează în numele și în contul altor persoane. Prin excepție, în cazul în care clientul furnizează pentru aceste servicii un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru altul decât cel în care au fost prestate serviciile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a

atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

g) locul unde clientul cărui îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara Comunității sau să fie o persoană impozabilă acționând ca atare stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și al altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate și marketing;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;

6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;

7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

8. punerea la dispoziție de personal;

9. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazului natural și energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor rețele, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;

10. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană stabilită în afara Comunității, sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită în Comunitate, se consideră că prestarea are loc în România dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană stabilită în afara Comunității, sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

12. servicii furnizate pe cale electronică. În cazul în care serviciile furnizate pe cale electronică sunt prestate de o persoană stabilită în afara Comunității, sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile

sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

13. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut în prezenta literă;

14. prestările de servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și contul altor persoane, când aceste servicii sunt prestate în legătură cu serviciile prevăzute la această literă;

h) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;

2. expertize privind bunurile mobile corporale precum și lucrările efectuate asupra acestora. Prin excepție, se consideră că aceste servicii au loc:

(i) în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care aceste servicii sunt prestate unui client care îi comunică prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile și se referă la bunuri transportate în afara statului membru în care serviciile sunt prestate;

(ii) în România, dacă o persoană impozabilă stabilită în România exportă temporar bunuri în afara Comunității în scopul expertizării sau pentru alte lucrări efectuate asupra acestora și ulterior le reimportă, iar serviciile respective sunt tranzacționate altor persoane potrivit art. 129 alin.(6);

i) locul operațiunii de baza pentru serviciile de intermediere aferente acestei operațiuni prestate de intermediari care acționează în numele și în contul altor persoane, când aceste servicii sunt prestate în legătură cu alte operațiuni decât cele prevăzute la lit. e), f) și g). Prin operațiune de baza se înțelege livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziția intracomunitară sau importul de bunuri efectuate de persoana în numele și în contul căreia acționează intermediarul. Prin excepție, în cazul în care, pentru serviciile prestate, clientul a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se realizează operațiunile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), închirierea sau leasingul de mijloace de transport se consideră că are locul prestării:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită, sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, dacă serviciile sunt efectiv utilizate în România de beneficiar;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită, sau având sediul fix în România de la care serviciile sunt prestate, dacă serviciile sunt efectiv utilizate în afara Comunității de beneficiar.

CAPITOLUL VI. FAPTUL GENERATOR ȘI EXIGIBILITATEA TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Art. 134 Faptul generator și exigibilitatea - Definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

Art. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru livrările de bunuri în baza unui contract de consignatie sau în cazul operațiunilor similare, cum ar fi stocurile la dispoziția clientului, livrările de bunuri în vederea testării sau a verificării conformității, așa cum sunt definite prin norme, se consideră că bunurile sunt livrate la data la care consignatarul sau, după caz, beneficiarul, devine proprietar al bunurilor.

(3) Pentru livrările de bunuri imobile faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe baza de situații de lucrări cum sunt servicii de construcții- montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.

(5) Prin derogare de la alin. (1), faptul generator intervine:

a) în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii, altele decât operațiunile prevăzute la lit. b), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt livrările de gaze naturale, de apă, serviciile telefonice, livrările de energie electrică și altele asemenea, în ultima zi a perioadei specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, dar perioada nu poate depăși un an;

b) în cazul operațiunilor de inchiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, la data specificată în contract pentru efectuarea plății.

Art. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul

generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri, sau alte mașini similare.

Art. 134³ Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Prin derogare de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutită de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura pentru întreaga contravaloare a livrării în cauză, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Art. 135 Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura către persoana care efectuează achiziția, pentru întreaga contravaloare a livrării de bunuri, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Art. 136 - Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare, dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

CAPITOLUL VII. BAZA DE IMPOZITARE

Art. 137. Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau a unor bunuri similare sau, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilite la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și în general atunci când plata se face parțial sau integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/ serviciu tot ceea ce un cumpărător, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operațiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul țării în momentul în care se realizează operațiunea, în condiții de concurență, pentru a obține același bun/serviciu.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau prestările de servicii în cauză se consideră cheltuieli accesorii.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate

pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și sumele încasate în numele și în contul unei alte persoane.

Art. 138. Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau serviciilor prestate, în condițiile anulării totale sau parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă sau în urma unui arbitraj, sau în cazul în care există un acord scris între părți;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă.

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Art 138¹. Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 130¹ alin. (1), baza de impozitare se stabilește pe baza acelorași elemente utilizate conform art. 137 alin. (1) pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării acelorași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele plătite sau datorate în alt stat membru decât România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară, pentru bunurile achiziționate. Prin excepție, în cazul în care accizele sunt rambursate persoanei care efectuează achiziția intracomunitară, valoarea achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Art. 139. Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intra în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare al bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. (a), - (d).

Art 139¹. Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vama.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României, sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză.

CAPITOLUL VIII. COTELE DE TAXĂ

Art. 140. Cotele

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.

(2) Cota redusă este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare, pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectura și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. l);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesoriile acestora, cu excepția protezelor dentare;

- d) livrarea de produse ortopedice;
- e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;
- f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

CAPITOLUL IX. OPERAȚIUNI SCUTITE DE TAXĂ

Art. 141. Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiei lor de către stomatologi și tehnicienii dentari, precum și livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi și de tehnicienii dentari;

c) prestările de îngrijire și supraveghere efectuate de personal medical și paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens;

e) livrările de organe, de sânge și de lapte, de proveniență umană;

f) 1. activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate;

2. livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele și cantinele organizate pe lângă instituțiile publice și entitățile autorizate prevăzute la pct. 1, în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform prezentei litere.

g) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului școlar, preuniversitar și universitar;

h) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau alte entități recunoscute ca având caracter social;

j) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

k) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

l) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii și Cultelor;

m) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite potrivit lit. a), f) și h) - l) cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

n) activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

o) serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora;

p) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei părți de cheltuieli comune, în limitele și în condițiile stabilite prin norme și în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale.

(2) Următoarele operațiuni sunt de asemenea scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii financiare și bancare:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditului de către persoana care îl acordă;

2. acordarea, negocierea și preluarea garanțiilor de credit sau a garanțiilor colaterale pentru credite, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. orice operațiune, inclusiv negocierea, legată de depozite financiare și

conturi curente, plăți, transferuri, debite, cecuri și alte efecte de comerț, cu excepția recuperării de creanțe și operațiunilor de factoring;

4. emiterea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu moneda națională sau valută ca mijloc de plată, cu excepția monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecție;

5. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni, cu excepția administrării și depozitării, cu acțiuni, titluri de participare, titluri de creanțe, obligațiuni și alte valori mobiliare, cu excepția operațiunilor legate de documentele care atestă titlul de proprietate asupra bunurilor;

6. gestionarea fondurilor comune de plasament și/sau a fondurilor comune de garantare a creanțelor efectuate de orice entități constituite în acest scop;

b) operațiunile de asigurare și/sau reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele care intermediază astfel de operațiuni;

c) jocurile de noroc organizate de persoanele autorizate, conform legii, să desfășoare astfel de activități;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poștale utilizabile pentru servicii poștale, timbre fiscale și alte timbre similare;

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare de autovehicule;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat sau ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial al taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul acestui articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă o livrare efectuată cel târziu până la 31 decembrie al anului următor anului primei ocupări sau utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura sau destinația sa au fost modificate, sau în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50%

din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării.

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite în baza prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (5) lit. a) și lit. b);

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și lit. f), în condițiile stabilite prin norme .

Art. 142. Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul și achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării;

b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă conform prezentului articol;

c) achiziția intracomunitară de bunuri pentru care, în conformitate cu art. 145 alin.(2) lit. b), c), și d), persoana care cumpără bunurile în orice situație ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora dacă respectiva achiziție nu ar fi scutită;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire definitivă de taxe vamale în baza Regulamentului 918/83/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 pentru stabilirea unui sistem comunitar privind exceptările de la taxa vamală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare, Directivei 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 pentru stabilirea domeniului de aplicare a articolului 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind exceptarea de la taxa pe valoarea adăugată la importul final al anumitor bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare, Directivei 69/169/CEE a Consiliului din 28 mai 1969 privind armonizarea prevederilor stabilite prin legi, regulamente sau acțiuni administrative referitoare la exceptarea de la impozitul pe cifra de afaceri și accizele la import pentru călătoriile internaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 133 din 4 iunie 1969, cu modificările și completările ulterioare, și Directivei 78/1035/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din statele nemembre, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 366 din 28 decembrie 1978, cu modificările și completările ulterioare;

e) importul de bunuri de către misiunile diplomatice și birourile consulare, care beneficiază de scutire de taxe vamale;

f) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către membrii acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite în

convențiile de înființare a acestor organizații;

g) importul de bunuri de către forțele armate ale statelor străine membre NATO pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe sunt destinate efortului comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii și ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru conform Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau personalului civil care însoțește forțele armate sau pentru aprovizionarea cantinelor lor;

h) re-importul de bunuri în România efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, în aceeași stare în care se aflau la momentul exportului și care beneficiază de scutire de taxe vamale;

i) re-importul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblari, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității;

j) importul în porturi de capturi, neprocesate sau conservate în vederea comercializării înainte de a fi livrate, realizate de persoane care realizează pescuit maritim;

k) importul de gaze prin sistemul de distribuție a gazului natural, și importul de energie electrică;

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 143 alin. (2);

m) importul de aur efectuat de Banca Națională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 143. Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și care sunt folosite la echiparea sau alimentarea ambarcațiunilor de agrement și avioanelor de turism sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, și livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Comunitate;

c) prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 144¹, legate

direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regim de antrepozit de TVA prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, sau în unul dintre regimurile vamale suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

d) prestările de servicii de transport, prestările de servicii accesorii transportului și alte servicii decât cele prevăzute la art. 144¹, direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile, achiziționate sau importate, plasate în regimul vamal de perfecționare activă prevăzut la art. 144 alin. (1), lit. a) pct. 5 și transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, sau de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia;

f) transportul intracomunitar de bunuri efectuat din și în insulele care formează regiunile autonome Azore și Madeira precum și serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internațional de persoane;

h) în cazul navelor destinate navigației maritime utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit sau altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, cu excepția navelor folosite pentru pescuitul de coastă, dar inclusiv pentru navele de război care părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144¹, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcatura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene în principal pentru transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuate cu plată, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul și închirierea aeronavelor, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144¹, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri și prestările de servicii, în favoarea misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a personalului acestora, precum și a

cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România sau într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate;

k) livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea reprezentanțelor organizațiilor internaționale și interguvernamentale acreditate în România sau într-un alt stat membru, precum și a membrilor acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații;

l) livrările de bunuri netransportate în afara României și/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate uzului oficial al forțelor armate al statelor străine membre NATO sau al personalului civil care însoțește forțele armate sau aprovizionării popotelor sau cantinelor dacă forțele iau parte la efortul de apărare comun; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice;

m) livrările de bunuri transportate sau expediate către alt stat membru NATO destinate uzului oficial al forțelor armate ale unui stat, altul decât România, sau al personalului civil care însoțește forțele armate sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, dacă forțele iau parte la efortul de apărare comun;

n) livrările de aur către Banca Națională a României;

o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunității, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sunt de asemenea scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de arta, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152² ;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA ;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) și (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și deținerea, circulația și controlul acestor produse, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;
2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152²;

d) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152².

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 144. Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară cu exonerare totală de la plata taxelor vamale;

2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;

3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;

4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;

5. să fie plasate în regim de perfecționare activă cu suspendare de la plata drepturilor de import;

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

(i) pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor platforme, sau pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la țărm;

(ii) pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

(i) pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme ;

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află într-unul din regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 143 alin. (1) lit.

c) și art. 144¹, aferente livrărilor prevăzute la lit. a), sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a) pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit.a);

d) livrarea de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum și prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144¹.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 144¹. Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 143 și art. 144, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. f) și alin. (2).

CAPITOLUL X. REGIMUL DEDUCERILOR

Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării / prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 – 5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul sau clientul este stabilit în afara Comunității, sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Nu este deductibilă:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor / prestațiilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii;

Art. 146. Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost sau urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost sau urmează să-i fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) lit. b) - g):

1. să dețină o factură care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei;

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punct de vedere al taxei precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri:

1. să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate sau expediate, sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1) și să înregistreze această taxă ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei.

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Art. 147. Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă, este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibilă aferentă achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă este obligată să țină evidențe separate pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care are calitatea de persoană impozabilă. Pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, nu are drept de deducere a taxei. Dacă din activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă rezultă atât operațiuni cu drept de deducere cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, și taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la

bugetul statului sau bugetele locale acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiuni care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 128 alin. (4) și art. 129 alin. (4), precum și a transferurilor prevăzute la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) și b), precum și a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6) pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual și se rotunjește până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156², în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul a pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an, este pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum și modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxa prevăzut la art. 156².

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9) determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5) cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8) determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârșitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv conform alin. (11) se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art.156² aferent ultimei perioade fiscale a anului sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce privește taxa de dedus aferentă bunurilor de capital definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operațiunile prevăzute la alin. (5):

a) Prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naștere dreptul de deducere. La finele anului deducerea se ajustează conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse inițial;

b) Ajustările ulterioare iau în considerare o cincime pentru bunurile mobile sau o douăzecime pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct.1 se înmulțește cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia din următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă inițial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 și 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156² aferent ultimei perioade fiscale a anului;

(14) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic și este obligată să anunțe organul fiscal competent, până la data de 25 ianuarie inclusiv, a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice;

c) să-și exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe în conformitate cu prevederile alin. (3) și (4) pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni;

d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.

(16) Prevederile alin. (6) –(13) se aplică și pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) și (15). Prin excepție de la prevederile alin. (6) pentru calculul pro-ratei speciale se vor lua în considerare:

a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau alin. (15) lit. b);

b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau alin. (15) lit. b).

Art. 147¹. Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate pentru o perioadă fiscală valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145, 146 și 147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare, sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2).

Art. 147² Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

(1) În condițiile stabilite prin norme :

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru poate solicita rambursarea taxei achitate;

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite / taxe similare aplicate în țara

respectivă;

c) persoana neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară scutită de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de această în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) În cazul în care se constată că cererile de rambursare prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt frauduloase și nu se aplică o sancțiune administrativă, organele fiscale competente vor refuza orice rambursare către persoana impozabilă respectivă pe o perioadă de 2 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută fraudulos sau eronat și s-a aplicat o sancțiune administrativă și s-au stabilit obligațiile fiscale accesorii, iar sumele nu au fost achitate, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) vor suspenda orice altă rambursare către persoana impozabilă respectivă până la plata sumelor datorate; sau

b) vor deduce sumele respective din orice rambursare viitoare solicitată de respectiva persoană impozabilă.

Art. 147³ Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regulărizările prevăzute în prezentul articol prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².

(3) Suma negativă a taxei cumulată se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu a fost solicitat a fi rambursat.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare, prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156² din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare.

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156², persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (2) și (3), care reprezintă regularizările de taxă și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei, în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile înregistrate conform art. 153 pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5000 lei (RON) inclusiv, aceasta fiind reportată obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.

(8) În situația în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia și soldul taxei de plată către bugetul de stat, cât și soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(10) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. b), j), k), l) și o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 148. Ajustarea taxei deductibile, în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138.

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei, pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului

de deducere.

Art. 149. Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct.3 precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane. La încheierea contractului de închiriere, concesiune, sau orice alt contract prin care activele corporale fixe se pun la dispoziția altei persoane, predarea lucrărilor de modernizare sau transformare de la utilizator la proprietar, este considerată livrare de construcții în sensul art. 141 alin.(2) lit. f). În cazul contractelor de leasing care nu se finalizează prin livrarea bunului imobil, se aplică prevederile propoziției anterioare;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasing-ului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane, sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată aferentă oricărei operațiuni legată de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată aferentă reparării sau întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării sau întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin.(2) lit.a), achiziționate sau fabricate de la data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b) care sunt construite și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de

capital, inclusiv pentru taxa platită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin.(2) lit. b) care sunt achiziționate și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa platită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin.(2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări platită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit.d) se efectuează în situația în care:

a) bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzută la alin.(2), pentru o cincime sau, după caz, o douazecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare. Prin excepție, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activitățile economice sau pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin.(2), pentru o cincime sau, după caz, o douazecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse;

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douazecime pe an, astfel:

1. din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c);

2. din valoarea taxei deduse inițial, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d);

d) pentru cazurile prevăzute la alin.(4) lit.e), ajustarea se efectueaza atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și a ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta că urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

CAPITOLUL XI. PERSOANELE OBLIGATE LA PLATA TAXEI

Art. 150. Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b) - g);

b) persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4);

c) persoana înregistrată conform art. 153 sau art. 153¹ care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) - f), h) pct. 2 și i) și care a comunicat prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România, dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită

în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4);

d) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153¹ căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4);

e) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă înregistrată conform art. 153 sau art. 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intra-comunitară a acestor bunuri în România care nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare prevăzute la pct. 1 să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător, ori de altă persoană în contul furnizorului sau a cumpărătorului revânzător dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este stabilit ca persoana impozabilă, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă;

f) persoana care încheie regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a), sau persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144, alin. (1) lit. a);

g) persoana impozabilă acționând ca atare sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, sau nestabilită în România dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unei livrări de bunuri sau prestări de servicii care au loc în România conform art. 132 sau 133, altele decât cele prevăzute la lit. b) - e), dacă sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România și care nu este înregistrată în România conform art. 153.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei conform alin. (1) este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate dar nu în România, respectivă persoana poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei conform alin. (1) este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectivă persoana este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.

Art. 151. Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă conform prezentului titlu este obligată la plata taxei.

Art. 151¹. Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării conform prezentului titlu este obligația importatorului.

Art. 151². Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul conform art. 150 alin.(1) lit. a), dacă factura prevăzută la alin.155 alin.(5):

a) nu este emisă ;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una din următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate sau serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin.(1) dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul conform art. 150 alin.(1) lit. b)- e), dacă factura prevăzută la art. 155 alin.(5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin.(1):

a) nu este emisă ;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una din următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/ serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul conform art. 151 dacă factura prevăzută la art. 155 alin.(5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin.(1) :

a) nu este emisă ;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una din următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală pentru bunurile importate și proprietarul bunurilor, sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei împreună cu importatorul prevăzut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 144

alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei împreună cu persoana obligată la plata acesteia conform art. 150 alin. (1) lit. a), f) și g) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal conform art. 150 alin. (2) este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei împreună cu reprezentantul său fiscal.

CAPITOLUL XII. REGIMURI SPECIALE

Art. 152. Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România a cărei cifra de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării, și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. a),b), e), și f) dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct.3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire, și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare conform alin. (3).

(5) În sensul alin. (4), pentru persoana impozabilă care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifra de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată, și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153.

(7) După atingerea sau depășirea plafonului de scutire sau după exercitarea opțiunii prevăzută la alin. (3), persoana impozabilă nu mai poate aplica din nou regimul special de scutire, chiar dacă ulterior realizează o cifră de afaceri anuală inferioară plafonului de scutire.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferentă achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) este obligată să menționeze pe orice factură o referire la art. 152, în baza căruia se aplică scutirea.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Art. 152¹. Regimul special pentru agențiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență dintre suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii în

beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii, efectuate în beneficiul direct al clientului, sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul cât și în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145, alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special, în acest caz înscriindu-se distinct în documente mențiunea <<TVA inclusă>> (10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

Art. 152² Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

(1) În sensul prezentului articol:

a) "Operele de artă" reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și a articolelor industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost

trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planșe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, din orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) și carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00) executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport de hartie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate și numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) "Obiectele de colecție" reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri "prima zi", serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00),

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie, sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00),

c) "Antichitățile" sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00),

d) "Bunurile second-hand" sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme,

e) Persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare.

f) "Organizatorul unei vânzări prin licitație publică" este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare.

g) "Marja profitului" este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, în care:

1. "prețul de vânzare" constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. "prețul de cumpărare" reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției "prețului de vânzare", de furnizor de la persoana impozabilă revânzătoare.

h) "Regimul special" reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de arta, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului;

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de arta, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității de la unul din următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsură în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3) pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de arta, obiecte de colecție sau de antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (1), lit. a), b), h) – m) și o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei

datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin.(2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special, prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

- a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;
- b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă conform art. 142 alin.(1) lit. a) și e)- g) și art. 143 alin. (1), lit. h)- m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri, sau care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților. Mențiunea <<TVA inclusă și nedeductibilă>> va înlocui suma taxei datorate, pe facturi și alte documente emise cumpărătorului.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă conform art.156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare

perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă conform art. 156¹ și 156².

(15) Alin. (1) – (14) se aplică și vânzătorilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

Art. 152³ - Regimul special pentru aurul de investiții

(1) "Aurul de investiții" înseamnă:

(a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995⁰/₁₀₀, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1g;

(b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900⁰/₁₀₀,
2. sunt reconfecționate după anul 1800,
3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine, și
4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%.

(2) Nu intra în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare pentru aurul nominalizat sau nenominalizat, sau negociat în conturi de aur, și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții prestate de agenți care acționează în numele și pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1), lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur în numele și în contul unui mandant poate opta pentru taxare dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data

înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poșta cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată pentru serviciile prestate în beneficiul său constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325⁰/₀₀, precum și pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor .

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Art. 152⁴. Regimul special pentru persoanele impozabile nestabile care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) "persoana impozabilă nestabilă" înseamnă persoana impozabilă care nu are un sediu fix și nici nu este stabilită în Comunitate, pentru care nu există obligația de a se înregistra în Comunitate în scopuri de TVA și care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile stabilite în Comunitate;

b) "stat membru de înregistrare" înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă pentru declararea începerii activității sale ca persoana impozabilă pe teritoriul comunitar, conform prezentului articol;

c) "stat membru de consum" înseamnă statul membru în care serviciile electronice au locul prestării în conformitate cu art. 9 alin.(2) lit. f) din Directiva a 6-a, în care beneficiarul, care nu acționează în calitate de persoană impozabilă în cadrul unei activități economice, este stabilit, își are domiciliul sau reședința

obișnuită.

(2) Persoana impozabilă nestabilă care prestează servicii electronice, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin.(1) pct. 26, unor persoane neimpozabile stabilite în Comunitate, sau care își au domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru, poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite într-un singur stat membru conform prezentului articol pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate către persoane neimpozabile stabilite în Comunitate.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de Internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunostință organului fiscal competent pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității, organul fiscal competent va înregistra persoana nestabilă cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA și va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilă va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent dacă se îndeplinește una din următoarele condiții:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, un decont special de taxă potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent dacă au fost sau nu furnizate servicii electronice în perioada fiscală de raportare.

(8) Decontul special de taxă trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice pentru perioada fiscală de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Comunitate.

(9) Decontul special de taxă se întocmește în lei. În cazul în care prestările de servicii s-au efectuat în alte monede se va folosi, la completarea decontului, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă, sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate Comunității într-un cont special în lei deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii decontului special. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru pentru serviciile electronice desfășurate pe teritoriul lor de persoana impozabilă nestabilă înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(12) Persoana impozabilă nestabilă care utilizează regimul special nu exercită dreptul de deducere prin decontul special de taxă, conform art. 147¹, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei achitate, în conformitate cu prevederile art. 147² alin.(1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilă în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce privește taxa sau un alt impozit similar în condițiile prevăzute de legislația țării în care își are sediul persoana impozabilă nestabilă.

CAPITOLUL XIII. OBLIGAȚII

Art. 153. Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care este stabilă în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică care implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau

depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art.152 alin.(1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art.152 alin.(1) în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin.(1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru persoana impozabilă care:

a) efectuează operațiuni în afara României care dau drept de deducere a taxei conform art. 145 alin. (2) lit. b);

b) efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România și care este obligată la plata taxei pentru o livrare de bunuri sau prestare de servicii conform art. 150 alin. (1) lit. a) va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente, înainte de efectuarea respectivei livrări de bunuri sau prestări de servicii. Sunt exceptate persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) O persoană impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România, care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri, pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151, sau o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă, va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol înaintea efectuării achiziției intracomunitare, sau a livrării intracomunitare.

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA conform prezentului articol toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5) și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA conform prezentului articol dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA conform prezentului articol în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(9) Persoana înregistrată conform prezentului articol, în termen de 15 zile de la producerea oricăruia din evenimentele de mai jos, va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la:

a) modificări ale informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare;

b) încetarea activității sale economice.

(10) Prin norme se stabilesc condițiile de aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 153¹. Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare

(1) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară în România, au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol înaintea efectuării achiziției intracomunitare, în cazul în care valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară.

(2) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă pot solicita să se înregistreze conform prezentului articol în cazul în care realizează achiziții intracomunitare conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA conform prezentului articol orice persoană care solicită înregistrarea conform alin.(1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în condițiile alin. (1) nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea

sau în anul calendaristic anterior, și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) al prezentului articol poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a doi ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5), sau a celor doi ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA conform prezentului articol și solicită anularea conform alin. (5) sau (6).

Art. 154. Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 153 și 153¹ are prefixul "RO", conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine conform prezentului titlu pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Departamentele unei instituții publice se pot înregistra pentru scopuri de TVA dacă pot fi considerate ca parte distinctă din structura organizatorică a instituției publice, prin care se realizează operațiuni impozabile.

(4) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România pot fi scutite de înregistrarea pentru scopuri de TVA, conform prezentului capitol.

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor / prestatorilor sau clienților. Informarea este opțională dacă persoana beneficiază de prestări de servicii conform art. 133 alin. (2) lit. c)- f), h) pct.2 și i).

b) conform art. 153¹ vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului de fiecare dată când realizează o achiziție intracomunitară de bunuri. Comunicarea codului este opțională în cazul în care persoana respectivă beneficiază de prestări de servicii conform art. 133 alin. (2) lit. c)- f), h) pct.2

si i). Pentru alte operațiuni constând în livrări de bunuri și prestări de servicii este interzisă comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut în baza art. 153¹ furnizorilor/ prestatorilor sau clienților.

(6) Persoana impozabilă nestabilă în România care și-a desemnat un reprezentant fiscal va comunica denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri TVA atribuit conform art. 153 reprezentantului său fiscal, clienților și furnizorilor săi, pentru operațiunile efectuate sau de care a beneficiat în România.

Art. 155. Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(2) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(3) Persoana impozabilă va emite o factură în termenul stabilit la alin. (1) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru în condițiile art. 128 alin. (10).

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentatului fiscal, în cazul în care furnizorul / prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA în cazul în care cumpărătorul este înregistrat conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul

livrării intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoana obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)- f) , h)2 și i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifica cumpărătorul în celălalt stat membru în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin.(3) în definirea bunurilor în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile / prestate serviciile, sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate exprimată în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a ori mențiunile "scutit cu drept de deducere", "scutit fără drept de deducere", "neimpozabilă în România", sau după caz "neinclus în baza de impozitare";

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)- d) și g) sau art. 160, o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a sau mențiunea „taxare inversă”;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu.

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) și fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrări de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestări de servicii către populație, consemnate în documente fără nominalizarea

cumpărătorului;

c) livrări de bunuri și prestări de servicii consemnate în documente specifice care conțin cel puțin informațiile prevăzute la alin. (5).

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;

b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele și în contul furnizorului / prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului / prestatorului;

e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

(9) Prin derogare de la alin.(5) se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite în norme.

Art. 155¹. Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)- e) și g) și art. 151 trebuie să autofactureze până cel mai târziu în a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se afla în posesia facturii emisă de furnizor / prestator.

(2) Autofactura prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial și data emiterii autofacturii;

b) denumirea/numele și adresa părților implicate în operațiune;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 153 sau, după caz, la art. 153¹, al persoanei care emite autofactura;

d) data faptului generator, în cazul unei achiziții intracomunitare;

e) elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. j);

f) indicarea, pe cote, a bazei de impozitare și suma taxei datorate;

g) numărul sub care este înscrisă autofactura în jurnalul de cumpărări, în registrul pentru non-transferuri, sau în registrul bunurilor primite, pentru bunurile mobile corporale transportate dintr-un alt stat membru în România, pe care persoana impozabilă trebuie să le completeze conform art. 156 alin. (4).

(3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, și pe autofactură o referire la factură.

(4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziția clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;

b) denumirea/numele și adresa părților;

- c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor;
- d) denumirea și cantitatea bunurilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4) persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin.(4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(6) Pentru operațiunile menționate la alin. (4) factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor și cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) și (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) și (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziția clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 155 alin.(4).

(8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (4) și (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin.(4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(9) Persoana impozabilă care primește bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informațiile prevăzute la alin.(4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(10) Transferul parțial sau integral de active prevăzut la art. 128 alin. (7) și art. 129 alin. (7) se va evidenția într-un document, întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații:

- a) un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;
- b) data transferului;
- c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 153 al ambelor părți, după caz;
- d) o descriere exactă a operațiunii;
- e) valoarea transferului.

Art. 156. Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității

lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică ca persoane înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)- (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul non-transferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

(5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile și obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

Art. 156¹. Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere care nu a depășit plafonul de 100.000 de euro, al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor .

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării, cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră depășește plafonul prevăzut la alin.(2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin.(1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin.(2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(6) Persoana impozabilă care potrivit alin.(2) și (5) are obligația depunerii deconturilor trimestriale, trebuie să depună până la 25 ianuarie inclusiv, la

organele fiscale competente o notificare în care să menționeze cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz recalculată.

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

Art. 156². Decontul de taxa

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin.(2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Art. 156³. Alte declarații

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153¹, dar neînregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru:

- a) achiziții intracomunitare, altele decât achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi sau de produse accizabile;
- b) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei conform art. 150 alin.(1) lit.c), d) și e);

(2) Persoanele impozabile neînregistrate conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru operațiunile pentru care sunt obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (1) lit. b).

(3) Persoanele care nu sunt înregistrate conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă privind achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) Persoanele impozabile care nu sunt înregistrate conform art. 153 și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru:

- a) achiziții intracomunitare de produse accizabile;
- b) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei conform art. 150

alin.(1) lit.f), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară;

c) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei conform art. 150 alin.(1) lit. g).

(5) Decontul special de taxă pe valoarea adăugată trebuie întocmit potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice și se depune până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor în situațiile prevăzute la alin.(1)-(4) . Decontul special trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin.(2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 10.000 euro calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații :

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii, și suma taxei, către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii, și suma taxei aferente, către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

(7) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art.152 alin.(2) dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic este între 10.000-35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

c) suma totală și taxa aferentă a achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(8) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 care prestează servicii de transport internațional trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

Art. 156⁴. Declarația recapitulativă

(1) Fiecare persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unui trimestru calendaristic, o declarație recapitulativă privind livrările intracomunitare, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care va cuprinde următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de la plata taxei în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) și d) pe fiecare cumpărător, pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în trimestrul calendaristic respectiv;

b) suma totală a livrărilor de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) lit. b), efectuate în statul membru de sosire al bunurilor expediate sau transportate, pe fiecare beneficiar al livrării ulterioare care are desemnat un cod T, și pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în trimestru calendaristic respectiv;

(2) Fiecare persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 și 153¹ trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare unui trimestru calendaristic, o declarație recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care va cuprinde următoarele informații:

a) suma totală a achizițiilor intracomunitare de bunuri, pe fiecare furnizor, pentru care această persoană impozabilă este obligată la plata taxei conform art. 151 și pentru care exigibilitatea taxei a intervenit în trimestrul calendaristic respectiv;

b) suma totală a achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare pentru care furnizorul a desemnat persoana impozabilă beneficiară drept persoană obligată la plata taxei în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) lit. e).

(3) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

Art. 157. Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale, până la data la care are obligația depunerii unuia din deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156² atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 146, 147 și 147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b) - g).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA,

conform art. 153.

(5) Importatorii persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156² atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în limitele și condițiile stabilite la art. 145, 146, 147 și 147¹.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile art. 154 alin. (4) de la înregistrare conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

Art. 158. Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² și 156³, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.

(2) Taxa se administrează de către organele fiscale și de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, așa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme și în legislația vamală în vigoare.

CAPITOLUL XIV. DISPOZIȚII COMUNE

Art. 159 Corectarea documentelor

Corectarea informațiilor înscrise în facturi, sau alte documente care țin loc de factură, se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit.d).

Art. 160 - Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât

furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) clădirile, părțile de clădire și terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare;

c) lucrările de construcții-montaj;

d) bunurile și/sau serviciile livrate sau prestate de, sau către, persoanele aflate în stare de faliment declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă;

e) materialul lemnos, conform prevederilor din norme;

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea <<taxare inversă>>, fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(4) Beneficiarii care sunt persoane impozabile cu regim mixt aplică și prevederile art. 147, în funcție de destinația achizițiilor respective.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat <<taxare inversă>> în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea <<taxare inversă>> în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).

CAPITOLUL XV. DISPOZITII TRANZITORII

Art. 161 Dispoziții tranzitorii

(1) În aplicarea alin.(2)-(14):

a) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind construit înainte de data aderării dacă acel bun imobil, sau o parte a acestuia, a fost utilizat prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat achiziționat înainte de data aderării dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării.

c) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat transformat sau modernizat până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, a fost utilizat prima dată înainte de data aderării.

(2) Persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei, și care la sau după data aderării nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia din operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149 va ajusta taxa conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia din operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149 va ajusta taxa deductibilă aferentă conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil, sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149 va ajusta taxa conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil, sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă conform prevederilor art. 149.

(6) În situația în care un bun imobil, sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149 va ajusta taxa deductibilă aferentă conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil, sau o parte a acestuia, construit,

achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil, sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată, sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care la sau după data aderării nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată, sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care optează la sau după data aderării pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată, sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării conform art. 149.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată, sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată, sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.(2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin.(2) lit.f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006, inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006, inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în situația în care prin acte adiționale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentului act normativ, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate și/sau contractelor de leasing este prelungită după data aderării.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, și care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea

Europeana, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxa eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri și prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară sau de persoane fizice, își păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme încheiate până la data de 31 decembrie 2006, inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele nucleu și în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin.(19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la 31 decembrie 2006, inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective în ce privește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat înainte de 1 ianuarie 2007 ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care și-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată până la 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte și rămân înregistrate în scopuri de TVA până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol și de art. 161¹.

(25) Actele normative care conțin trimiteri la articole din forma anterioară a titlului VI se consideră ca făcând trimitere la articolele corespunzătoare din prezenta formă a titlului VI.

Art. 161¹ Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare la momentul în care bunurile au fost plasate într-unul din regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieșirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării:

- a) au intrat în România înaintea datei aderării, și
- b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România, și
- c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia din evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieșirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri de tranzit intern inițiate în România înaintea datei aderării în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poștă va fi considerată în acest scop procedura internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii săvârșită în România în timpul unei proceduri de tranzit intern inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită în condițiile art.143 alin. (1) lit. a) și b); și

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul comunitar astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare din situațiile menționate la alin. (2), nu există nici un fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar astfel cum este acesta de la data aderării, sau

b) bunurile importate în sensul alin. (2), lit. a) nu reprezintă mijloace de

transport și sunt re-expediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate în sensul alin. (2) lit. a) reprezintă mijloace de transport care au fost achiziționate sau importate, înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau nu au beneficiat de scutire de la plata taxei sau de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999.

Art. 161² – Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva a 6-a, cu modificările și completările ulterioare.

78. Titlul VII va avea următorul cuprins:

“ Titlul VII

Accize și alte taxe speciale

CAPITOLUL I

Accize armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art.162. - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) tutun prelucrat;
- g) produse energetice;
- h) energie electrică.

Definiții

Art.163. - În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

- a) *produsele accizabile* sunt produsele prevăzute la art. 162;
- b) *producția de produse accizabile* reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;
- c) *antrepozitul fiscal* este locul, aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute,

primite sau expediate în regim suspensiv, de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

d) *antrepozitul vamal* este locul aprobat de autoritatea vamală conform Codului vamal al României;

e) *antrepozitarul autorizat* este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile, într-un antrepozit fiscal;

f) *regimul suspensiv* este regimul fiscal conform căruia plata accizelor este suspendată pe perioada producerii, transformării, deținerii și deplasării produselor;

g) *documentul administrativ de însoțire a mărfii - DAI* - este documentul care trebuie folosit la mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv;

h) *documentul de însoțire simplificat - DIS* - este documentul care trebuie folosit la mișcarea intracomunitară a produselor accizabile cu accize plătite;

i) *codul NC* reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, conform Nomenclurii Combinată din Tariful Vamal Comun valabil în anul anterior anului în curs;

j) *operatorul înregistrat* este persoana fizică sau juridică autorizată să primească în exercitarea activității economice produse supuse accizelor în regim suspensiv, provenite din alte state membre ale Uniunii Europene; acest operator nu poate deține sau expedia produse în regim suspensiv;

k) *operatorul neînregistrat* este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea profesiei sale, să efectueze, cu titlu ocazional, aceleași operațiuni prevăzute pentru operatorul înregistrat.

Teritoriul comunitar

Art.163¹. – (1) Prevederile Capitolului I din prezentul titlu se aplică pe teritoriul Comunității, așa cum este definit pentru fiecare stat membru de către Tratatul de înființare a Comunității Economice Europene, și în special de art. 227, cu excepția următoarelor teritorii naționale:

a) pentru Republica Federala Germania: insula Helgoland și teritoriul Busingen;

b) pentru Republica Italiană: Livigno, Campione d'Italia și apele italiene ale lacului Lugano;

c) pentru Regatul Spaniei: Ceuta, Melilla și insulele Canare;

d) pentru Republica Franceza, teritoriile de peste mări.

(2) Operațiunile efectuate provenind din sau având ca destinație:

a) Principatul Monaco, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Franța;

b) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walertal), vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Federală Germania;

c) Insula Man, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

d) San Marino, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Italiană.

Faptul generator

Art. 164. - Produsele prevăzute la art. 162 sunt supuse accizelor în momentul producerii lor pe teritoriul comunitar sau la momentul importului lor în acest teritoriu.

Exigibilitatea

Art.165. - Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

Eliberarea pentru consum

Art.166. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *eliberarea pentru consum* reprezintă:

a) orice ieșire, inclusiv ocazională, a produselor accizabile din regimul suspensiv;

b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv;

c) orice import, inclusiv ocazional, de produse accizabile - cu excepția energiei electrice, gazului natural, cărbunelui și cocsului -, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;

d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal, altfel decât ca materie primă;

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

f) recepția, de către un operator înregistrat sau neînregistrat, de produse accizabile, deplasate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru, și pentru care acciza nu a fost platită în România.

(3) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute la secțiunea a 5-a din prezentul capitol și conform prevederilor din norme, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un comerciant înregistrat în alt stat membru;

c) un comerciant neînregistrat în alt stat membru;

d) o țară din afara teritoriului comunitar.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea de produse accizabile într-un antrepozit fiscal, datorată unor cazuri fortuite sau de forță majoră ori neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Importul

Art.167 - (1) În înțelesul prezentului titlu, *import* reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră, de asemenea, import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art.168. - (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(4) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică pentru energie electrică, gaz natural, cărbune și cocs.

SECȚIUNEA a 2-a ***Produse accizabile***

Bere

Art.169. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *bere* reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală care nu depășește 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Același regim se aplică și pentru berea provenita de la micii producători independenți din statele membre, care au o capacitate nominală de producție care nu depășește 200.000 hl/an.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător de bere are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, conform prevederilor din norme.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere și nu funcționează sub licență de produs a altui operator economic producător de bere.

(5) În situația în care antrepozitarul autorizat pentru producția de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, își mărește capacitatea de producție, prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris autoritatea fiscală competentă, despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

(6) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Vinuri

Art.170 - (1) În înțelesul prezentului titlu, *vinurile* sunt:
a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nici o îmbogățire, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile: NC 2204 10; 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, și care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip *ciupercă*, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; și

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri

Art.171. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri*, reprezintă:

a) *alte băuturi fermentate liniștite* care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art.170, ca și toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art.169, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau

2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) *alte băuturi fermentate spumoase* care se încadrează la codurile: NC 2206 00 31; 2206 00 39; 2204 10; 2204 21 10; 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art.170 și care sunt prezentate în sticle închise cu un dop tip *ciupercă*, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari, și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Produse intermediare

Art.172. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *produsele intermediare* reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile: NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 169 -171.

(2) Se consideră *produse intermediare* și orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare, și orice

băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

Alcool etilic

Art.173. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *alcool etilic* reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclurii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;

c) țuica și rachiuri de fructe;

d) orice alt produs, în soluție sau nu, care conține băuturi spirtoase potabile.

(2) Tuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 40% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, potrivit prevederilor din norme.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de norme.

Tutun prelucrat

Art.174. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *tutun prelucrat* reprezintă:

a) țigarete;

b) țigări și țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră *țigarete*:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *țigări sau țigări de foi*, dacă se pot fuma ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun care conțin tutun natural;
b) rulourile de tutun care au un înveliș exterior din tutun natural;
c) rulourile de tutun care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoarea normală a unei țigări, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, și un liant, cu condiția ca:

1. învelișul și liantul să fie din tutun reconstituit;
2. masa unitară a rolei de tutun, excluzând filtrul sau muștiucul, să nu fie sub 1,2 grame; și
3. învelișul să fie fixat în formă de spirală, cu un unghi ascuțit de minimum 30 grade față de axa longitudinală a țigării.

d) rulourile de tutun, care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoare normală a unei țigări, din tutun reconstituit, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, cu condiția ca:

1. masa unitară a ruloului, excluzând filtrul și muștiucul, să fie egală sau mai mare de 2,3 grame; și

2. circumferința ruloului de tutun de minimum o treime din lungimea țigării să nu fie sub 34 mm.

e) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile de la lit. a), b), c) sau d) și are învelișul din tutun natural, învelișul și liantul din tutun reconstituit sau învelișul din tutun reconstituit.

(4) Se consideră *tutun de fumat*:

a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit sau presat în bucăți, și care poate fi fumat fără prelucrare industrială;

b) deșeurile de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) și (3);

c) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dacă produsul respectă criteriile de la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat destinat rulării în țigarete*:

a) tutunul de fumat, așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime sub 1 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime mai mare de 1 mm, dacă tutunul de fumat este vândut sau destinat vânzării pentru rularea țigaretelor.

(6) Se consideră *alt tutun de fumat* orice tutun de fumat care nu este tutun de fumat tăiat fin.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete - atunci când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 9 cm, fără să depășească 18 cm; ca trei țigarete - când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 18 cm, fără să

depășească 27 cm, și așa mai departe.

Produse energetice

Art.175. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *produsele energetice* sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701; 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică, numai dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

(2) Intra sub incidența prevederilor de la secțiunile a 4-a și a 5-a ale capitolului I din prezentul titlu, doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a, se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711 (cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29);

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99 dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile: NC 2710 11 31; 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile: NC 2710 11 31; NC 2710 11 41; 2710

11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) petrol lampant (kerosen) cu codurile : NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbune și cocs cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin.(3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor, echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu reprezintă eliberare pentru consum atunci când se efectuează în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră eliberare pentru consum.

Gaz natural

Art.175¹. - (1) Gazul natural va fi supus accizelor iar acciza va deveni exigibilă la momentul livrării acestui produs, de către furnizorii autorizați potrivit legii, direct către consumatorii finali.

(2) Furnizorul autorizat care distribuie gaz natural direct către consumatorul final, are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Cărbune și cocs

Art.175². - (1) Cărbunele și cocsul vor fi supuse accizelor iar acciza va deveni exigibilă la momentul livrării acestor produse de către companiile de extracție și respectiv de producție.

(2) Companiile de extracție a cărbunelui și cele de producție a cocsului, în calitate de operatori cu produse accizabile, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Energie electrică

Art.175³. - (1) În înțelesul prezentului titlu, *energia electrică* este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică nu intră sub incidența secțiunilor a 4-a și a 5-a din prezentul capitol.

(3) Nu este considerat ca fiind eliberare pentru consum, consumul de electricitate destinat producției de energie electrică, producției combinate de energie electrică și energie termică, precum și consumul utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Furnizorul autorizat, care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali, are obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Excepții

Art. 175⁴ - (1) Prevederile privind accizarea nu se vor aplica pentru:

1) căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2) următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice.

Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice, potrivit prevederilor din norme;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă re folosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja platită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi convenită dacă produsul energetic refolosit va fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal -, a produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior, și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin.(2) lit.c) pct.1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

SECȚIUNEA a 3-a
Nivelul accizelor

Nivelul accizelor

Art.176. - (1) Nivelul accizelor pentru următoarele produse este:

Nr crt	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (echivalent euro/U.M.)
0	1	2	3
1	Bere din care: 1.1. Bere produsă de producătorii independenți cu o capacitate de producție anuală ce nu depășește 200 mii hl	hl/1 grad Plato ¹⁾	0,748 0,43
2	Vinuri 2.1. Vinuri liniștite 2.2. Vinuri spumoase	hl de produs	0,00 34,05
3	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri 3.1. liniștite 3.2. spumoase	hl de produs	0,00 34,05
4	Produse intermediare	hl de produs	51,08
5	Alcool etilic 5.1. Alcool etilic produs în micile distilerii a căror producție nu depășește 10 hl alcool pur/an	hl alcool pur ²⁾	750,00 475,00
Tutun prelucrat *)			
6	Țigarete	1.000 țigarete	16,28+29%
7	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	34,50
8	Tutun de fumat destinat rulării în țigarete	kg	46,00
9	Alte tutunuri de fumat	kg	46,00
Produse energetice			
		tonă	547,00

10	Benzine cu plumb	1.000 litri	421,19
11	Benzine fără plumb	1.000 litri	327,29
12	Motorine	1.000 litri	259,91
13	Păcură	1.000 kg	13,00
14	Gaze petroliere lichefiate, din care: 14.1. Utilizate drept carburant 14.2. Utilizate drept combustibil pentru încălzire 14.3. Utilizate în consum casnic ³⁾	1.000 kg	128,26 113,50 0,00
15	Gaz natural, din care : 15.1. utilizat drept carburant 15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire 15.2.1. în scop comercial 15.2.2. în scop necomercial	gigajoule	2,60 0,17 0,17
16	Petrol lampant (kerosen) ⁴⁾ , din care : 16.1. utilizat drept carburant 16.2 utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă 1.000 litri tonă 1.000 litri	469,89 375,91 469,89 375,91
17	Cărbune și cocs 17.1. utilizate în scopuri comerciale 17.2. utilizate în scopuri necomerciale	gigajoule	0,15 0,30
Electricitate			
18	Electricitate din care : 18.1. utilizată în scop comercial 18.2. utilizată în scop necomercial	MWh	0,26 0,52

*) Nivelul accizelor va fi majorat anual la data de 1 iulie, prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 10 - Impozitarea.

¹⁾ *Gradul Plato* reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20⁰/4⁰C.

²⁾ *Hl alcool pur* reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20°C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

³⁾ Prin *gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic* se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de pâna la maximum 12,5 kg.

⁴⁾ *Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice* nu se accizează.

(2) Nivelul accizelor prevăzut la alin.(1) nr. crt. 5-9 cuprinde și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate de la titlul XI din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15°C.

Calculul accizei pentru țigarete

Art.177. - (1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem, dar nu mai puțin de 95% din acciza aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, care reprezintă acciza minimă. Când suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem este mai mică decât acciza minimă, se plătește acciza minimă.

(2) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanțelor Publice, va stabili nivelul accizei minime în funcție de evoluția accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută.

(3) Acciza specifică se calculează în echivalent euro pe 1.000 de țigarete.

(4) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal stabilit, asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul este prețul la care produsul este vândut altor persoane decât comercianți și care include toate taxele și impozitele.

(6) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marca de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

(7) Este interzisă vânzarea de către orice persoană, a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri maxime de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de țigaretete, de către orice persoană, la un preț ce depășește pretul maxim de vânzare cu amănuntul, declarat.

SECȚIUNEA a 4-a ***Regimul de antrepozitare***

Reguli generale

Art.178. - (1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(4) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty free, în condițiile prevăzute în norme.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art.179. - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emisă de autoritatea fiscală competentă. Autorizația va avea o valabilitate de 5 ani, cu condiția avizării anuale. Emiterea autorizației și avizarea anuală a acesteia se face gradual, în condițiile stabilite prin norme.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

- a) amplasarea și natura locului;
- b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;
- c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;
- d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alineatului (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Condiții de autorizare

Art.180. – (1) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea prevăzută în norme, diferențiată în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențiale aferente;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină

scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile;

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mita în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenta în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicată și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicată și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art.183.

(2) Prevederile alin.(1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art.181. - (1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

a) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

- b) descrierea și amplasarea locului antrepozitului fiscal;
- c) tipul produselor accizabile și natura activității;
- d) capacitatea maximă de depozitare, în cazul antrepozitelor fiscale utilizate numai pentru operațiuni de depozitare;
- e) nivelul garanției;
- f) perioada de valabilitate a autorizației;
- g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă, în conformitate cu precizarile din norme. Odată determinată, aceasta nu va putea fi depășită, în condițiile autorizării existente. Dacă această capacitate de depozitare depășește maximumul stabilit în autorizație, va fi necesar ca, în termen de 15 zile de la modificarea capacității de depozitare inițiale, să se solicite o aprobare pentru circumstanțele schimbate.

(4) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea fiscală competentă.

(5) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea fiscală competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și a motivelor acesteia.

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității fiscale competente modificarea autorizației în condițiile prevăzute în norme.

(7) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intra sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

Respingerea cererii de autorizare

Art.182. - (1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea fiscală competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației în vigoare.

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art.183. - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în

antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților fiscale;

d) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

e) să asigure accesul autorităților fiscale competente în orice zonă a antrepozitelor fiscale, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

f) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritățile fiscale competente, la cererea acestora;

g) să asigure, în mod gratuit, un birou în incinta antrepozitelor fiscale, la cererea autorităților fiscale competente;

h) să cerceteze și să raporteze către autoritățile fiscale competente orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

i) să înștiințeze autoritățile fiscale competente cu privire la orice extindere sau modificare propusă a structurii antrepozitelor fiscale, precum și a modului de operare în acesta, care poate afecta cuantumul garanției constituite potrivit lit. a);

j) să înștiințeze autoritatea fiscală competentă despre orice modificare adusă datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, în termen de 30 zile de la data înregistrării modificării;

k) pentru antrepozitele fiscale în care se vor desfășura activități care se supun reglementării din punct de vedere al protecției mediului este obligatorie obținerea autorizației/autorizației integrate de mediu, conform prevederilor legislației în vigoare;

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

(2) Prevederile alin.(1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

Regimul de transfer al autorizației

Art.184. - (1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Art.185.- (1) Autoritatea fiscală competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal, atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitelor fiscale.

(2) Autoritatea fiscală competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal, în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoana fizică dacă:

1. persoana a decedat;
 2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită sau o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicata și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicata, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal; sau
 3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau lichidare.
 - b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:
 1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment sau de lichidare; sau
 2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită sau o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicata și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicata, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal ;
 - c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art.183 sau la art.195 - 198;
 - d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;
 - e) pentru situația prevăzută la alin. (9);
 - f) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, cantitatea de produse accizabile depozitată în antrepozitul fiscal este mai mică decât cantitatea prevăzută în norme, conform art. 180 alin.(1) lit. a).
- (3) Autoritatea fiscală competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicata și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicata, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea fiscală competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat savârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune din cele reglementate de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Legea nr.210/2005, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, Legea contabilității nr.82/1991, republicată și Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, sau orice altă faptă prevăzută contra regimului fiscal în Legea nr.301/2004 - Codul penal

(5) Decizia prin care autoritatea fiscală competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal, va fi comunicată și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal, produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt la autoritatea fiscală competentă cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării sau anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.

SECȚIUNEA a 4^l - a

Operatorul înregistrat și operatorul neînregistrat

Operatorul înregistrat

Art.185¹. - (1) Operatorul înregistrat, înainte de primirea produselor trebuie sa fie înregistrat la autoritatea fiscala competenta, in conditiile prevazute in norme.

(2) Operatorul înregistrat trebuie sa respecte urmatoarele conditii:

a) sa garanteze plata accizelor in conditiile fixate de autoritatea fiscala competenta;

b) sa tina contabilitatea livrarilor de produse;

c) sa prezinte produsele oricand i se cere aceasta de catre organele de control;

d) sa accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

(3) Pentru operatorii înregistrati acciza va deveni exigibila la momentul receptionarii produselor.

Operatorul neinregistrat

Art.185². - Operatorul neînregistrat are urmatoarele obligatii:

a) sa dea o declaratie la autoritatea fiscala competenta, înainte de expedierea produselor de catre antrepozitarul autorizat si sa garanteze plata accizelor, in conditiile prevazute in norme;

b) sa plateasca acciza in ziua lucratoare imediat urmatoare celei in care au fost receptionate produsele;

c) sa accepte orice control ce permite autoritatii fiscale competente sa se asigure de primirea produselor si de plata accizelor aferente.

SECTIUNEA a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate in regim suspensiv

Art.186. – (1) Antrepozitarii autorizati de catre autoritatile competente ale unui stat membru sunt recunoscuti ca fiind autorizati atât pentru circulatia nationala cât si pentru circulatia intracomunitara a produselor accizabile.

(2) Pe durata deplasarii unui produs accizabil, acciza se suspenda, daca sunt satisfacute urmatoarele cerinte:

a) deplasarea are loc intre:

1. doua antrepozite fiscale;

2. un antrepozit fiscal si un operator inregistrat;

3. un antrepozit fiscal si un operator neinregistrat;

b) produsul este insotit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de insotire, care satisface cerintele prevazute in norme;

c) ambalajul in care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifica tipul si cantitatea produsului aflat in interior;

d) containerul in care este deplasat produsul este sigilat corespunzator, conform prevederilor din norme;

e) autoritatea fiscala competenta a primit garantia pentru plata accizelor aferente produsului.

Documentul administrativ de însoțire

Art.187. - (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de *documentul administrativ de însoțire*. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;
b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul miscării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă, în raza careia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza careia acesta își desfășoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat au obligația de a transmite antrepozitolui fiscal expeditor, exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art.188. - Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

a) produsul accizabil este plasat în antrepozitul fiscal sau expediat către alt antrepozit fiscal, potrivit cerințelor prevăzute la art. 186;

b) antrepozitul fiscal primitor înscrie pe fiecare exemplar al documentului administrativ de însoțire, tipul și cantitatea fiecărui produs accizabil primit, precum și orice discrepanta între produsul accizabil primit și produsul accizabil înscris în documentele administrative de însoțire, semnând și înscriind data pe fiecare exemplar al documentului;

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obțină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoțire a produselor accizabile primite, cu excepțiile prevăzute în norme;

d) în termen de 15 zile următoare lunii de primire a produselor de către antrepozitul fiscal primitor, acesta returnează exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire antrepozitelui fiscal expeditor.

Regimul accizelor pe durata deplasării

Art.189. - (1) În cazul oricărei abateri de la cerințele prevăzute la art. 186–188, acciza se datorează de către persoana care a expediat produsul accizabil.

(2) Orice persoană care expediază un produs accizabil aflat în regim suspensiv este exonerată de obligația de plată a accizelor pentru acel produs, dacă primește de la destinatarul produsului, respectiv antrepozitul fiscal, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat, primitor, exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, certificat în mod corespunzător.

Descărcarea documentului administrativ de însoțire

Art.189¹. – Dacă o persoană care a expediat un produs accizabil în regim suspensiv nu primește documentul administrativ de însoțire certificat în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are datoria de a instăuța în următoarele 5 zile autoritatea fiscală competentă cu privire la acest fapt și de a plăti accizele pentru produsul respectiv în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a acelui document.

Deplasarea produselor energetice prin conducte fixe

Art.190. - În cazul produselor energetice deplasate în regim suspensiv, prin conducte fixe, pe lângă prevederile art. 188 și 189, antrepozitul fiscal expeditor are obligația de a asigura autorităților fiscale competente, la cererea acestora, informații exacte și actuale cu privire la deplasarea produselor energetice.

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal

Art.191. – (1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186 - 190.

(2) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar regimul suspensiv este descărcat prin dovada emisă de biroul vamal de ieșire din teritoriul comunitar, care confirmă că produsele au părăsit efectiv acest teritoriu. Acel birou vamal trebuie să trimită înapoi expeditorului exemplarul certificat al

documentului de însoțire care îi este destinat în termen de 15 zile de la data realizării efective a exportului.

Momentul exigibilității accizelor

Art.192. - (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, dar numai în situația în care autoritățile fiscale competente i se prezintă dovezi satisfăcătoare cu privire la evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

Restituiri de accize

Art.192¹. - (1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(2) Pentru băuturile alcoolice retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le fac improprie consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(3) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

SECȚIUNEA a 5¹ - a

Lipsuri și nereguli pe parcursul circulației intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile

Lipsuri pe timpul suspendării

Art.192². – (1) Antrepozitarii autorizați beneficiază de scutire pentru pierderile de natura celor prevăzute la art. 192 alin.(4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor, în regim suspensiv. În acest caz, pierderile trebuie dovedite conform regulilor statului membru de destinație. Aceste scutiri se aplică, de asemenea și operatorilor înregistrați și neînregistrați pe timpul transportului în regim suspensiv.

(2) Fără a contraveni art. 192³, în cazul lipsurilor, altele decât pierderile la care se referă alin. (1) și în cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutirile prevăzute la alin.(1), acciza va fi stabilită pe baza cotelor aplicabile în statele membre respective în momentul în care pierderile – corect stabilite de către autoritățile competente - s-au produs sau, dacă este necesar, la momentul când lipsa a fost înregistrată.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin.(2) și pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin.(1) vor fi, în toate cazurile, indicate de autoritățile fiscale competente pe verso-ul exemplarului documentului de însoțire care va fi returnat expeditorului, potrivit procedurii stabilite prin norme.

Nereguli și abateri

Art.192³. - (1) Dacă o neregulă sau o abatere s-a comis în timpul circulației, implicând și exigibilitatea accizelor, aceasta se va datora în statul membru unde a avut loc abaterea sau neregula, de către persoana fizică sau juridică din țara de proveniență care a garantat plata accizei pentru circulație, fără ca aceasta să impiețeze asupra începerii procedurilor penale.

(2) Dacă acciza este plătită în alt stat membru decât cel de proveniență a produselor, statul membru care a încasat accizele va informa autoritățile competente ale țării de proveniență.

(3) Dacă pe durata transportului o neregulă sau abatere a fost depistată - neputându-se stabili unde a avut loc - atunci se consideră că abaterea a avut loc pe teritoriul statului membru unde aceasta a fost depistată.

(4) Atunci când produsele supuse accizelor nu ajung la destinație și nu este posibilă stabilirea locului în care s-a comis abaterea sau neregula, acestea se vor considera a fi fost comise în statul membru de livrare a produselor, care va colecta acciza cu cota în vigoare la data la care produsele au fost livrate, în afara de situația în care, într-o perioadă de 4 luni de la data livrării produselor, se prezintă dovezi care să asigure autoritățile competente de corectitudinea tranzacției sau să aducă lămuriri asupra locului unde s-au produs efectiv abaterea sau neregula.

(5) Dacă, înainte de expirarea perioadei de trei ani de la data la care documentul administrativ de însoțire a fost întocmit, statul membru unde au avut loc efectiv abaterea sau neregula, este stabilit cu certitudine, acel stat membru va colecta acciza prin aplicarea cotei în vigoare la data la care bunurile au fost livrate. În acest caz, imediat ce dovada colectării taxei a fost prezentată, acciza plătită inițial va fi rambursată.

SECTIUNEA a 5² - a

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

Produse cu accize plătite utilizate în scopuri comerciale în România

Art.192⁴. - (1) În cazul în care produsele supuse accizelor, care au fost eliberate deja în consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România, acciza va fi percepută în România.

(2) Sunt considerate *scopuri comerciale*, toate scopurile, altele decât nevoile proprii ale persoanelor fizice.

(3) Acciza este datorată, după caz, de către comerciantul din România sau de persoana care primește produsele pentru utilizare în România.

(4) Produsele menționate la alin.(1) circulă între statul membru în care au fost deja eliberate în consum și România, însoțite de documentul de însoțire simplificat.

(5) Comerciantul sau persoana la care se face referire la alin.(3) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte expedierii produselor să dea o declarație autorităților fiscale în legătură cu locul unde urmează să fie primite acestea și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească acizele, potrivit prevederilor de la art. 193;

c) să se supună oricaror controale care să permită autorității fiscale confirmarea primirii efective a mărfurilor și plata corespunzătoare a accizelor.

(6) În cazul produselor supuse accizelor, care au fost deja eliberate în consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia de restituirea accizelor plătite în România, conform art. 192⁶.

Documentul de însoțire simplificat

Art.192⁵. - (1) Documentul de însoțire simplificat se întocmește de către expeditor în 3 exemplare, și se utilizează după cum urmează:

- a) primul exemplar ramane la expeditor;
- b) exemplarele 2 și 3 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;
- c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;
- d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit expeditorului cu certificarea recepției cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al mărfurilor în statul membru de destinație dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru, în cadrul unei cereri de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire simplificat va fi prevăzut în norme.

Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite

Art.192⁶. - (1) Un comerciant în timpul activității sale poate să solicite restituirea accizelor aferentă produselor accizabile care au fost eliberate în consum în România, atunci când aceste produse sunt destinate consumului în alt stat membru, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înainte de eliberarea produselor, comerciantul expeditor trebuie să facă o cerere de restituire autorității fiscale competente și să facă dovada că acciza a fost plătită;

b) livrarea produselor către statul membru de destinație se face în conformitate cu prevederile art. 192⁴;

c) comerciantul expeditor trebuie să prezinte autorității fiscale competente copia returnată a documentului prevăzut la art.192⁵, certificată de către destinatar, care trebuie să fie însoțită de un document care să ateste că acciza a fost plătită în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autorității fiscale din statul membru de destinație și data de acceptare a declarației destinatarului de către autoritatea fiscală a statului membru de destinație împreună cu numărul de înregistrare al acestei declarații.

(2) Pentru produsele supuse accizelor care sunt marcate și eliberate în consum în România se pot restitui accizele de către autoritatea fiscală competentă dacă aceasta autoritate a stabilit că marcajele respective au fost distruse, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazurile prevăzute la art. 192³, autoritatea fiscală competentă va restitui acciza plătită doar atunci când accizele au fost plătite anterior în statul membru de destinație în conformitate cu procedura prevăzută la art.192³ alin.(5).

(4) În cazurile menționate la art. 192⁸ alin.(1), autoritatea fiscală competentă, la cererea vânzătorului, poate restitui acciza plătită atunci când vânzătorul a urmat procedurile prevăzute la art. 192⁸ alin.(4).

Persoane fizice

Art.192⁷. - (1) Pentru produsele supuse accizelor și eliberate în consum în alt stat membru, achiziționate de către persoane fizice pentru nevoile proprii și transportate de ele însele, accizele se datorează în statul membru în care produsele au fost achiziționate.

(2) Produsele achiziționate de persoane fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale în condițiile și cantitățile prevăzute în norme.

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în norme și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și în acest caz se datorează acciza în România.

(4) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de produse energetice eliberate în consum într-un alt stat membru și transportate de persoane fizice sau în numele acestora, folosind modalități de transport atipice. Se consideră *modalități de transport atipic* transportul carburantului altfel decât în rezervoarele autovehiculelor sau în canistre de rezervă adecvate ca și transportul de produse de încălzire lichide, altfel decât în autocisterne utilizate în numele comercianților profesioniști.

Vânzarea la distanță

Art.192⁸. - (1) Produsele supuse accizelor, cumpărate de către persoane care nu au calitatea de antrepozitari autorizați sau de operatori înregistrați sau neînregistrați și care sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia sunt supuse accizelor în statul membru de destinație. În înțelesul prezentului articol “statul membru de destinație“ este statul membru în care sosește trimiterea sau transportul de produse accizabile.

(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja în consum într-un stat membru, și care sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia către o persoană menționată la alin.(1), stabilită într-un alt stat membru, face ca acciza să fie datorată pentru respectivele produse, în statul membru de destinație. În această situație accizele plătite în statul membru de proveniență a bunurilor, vor fi rambursate la cererea vânzătorului, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinație va fi datorată de vânzător în momentul efectuării livrării.

(4) Statul membru în care vânzătorul este stabilit, trebuie să se asigure că acesta este în măsură să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de statul membru de destinație înaintea expedierii produselor și să asigure plata accizelor după sosirea produselor;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse.

Reprezentantul fiscal

Art.192⁹. - (1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și înregistrat la autoritatea fiscală competentă.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca în locul și în numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite de autoritățile fiscale din statul membru de destinație;

b) să plătească accizele la momentul recepționării mărfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme;

c) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

d) să indice autoritățile fiscale competente locul în care sunt livrate mărfurile.

(4) Pentru situațiile reglementate la art.192⁸, vânzătorul poate desemna un reprezentant fiscal în forma și maniera prevăzute la alin.(2) și (3).

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Art.192¹⁰. - Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorităților fiscale competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin norme.

SECȚIUNEA a 5³ - a

Inregistrarea operatorilor de produse accizabile

Registrul electronic de date

Art.192¹¹. - (1) Autoritatea competentă va lua măsuri pentru întocmirea unei baze de date electronice care să conțină o listă a persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și o listă a locurilor autorizate ca antrepozite fiscale.

(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize a cărui configurație se va face conform prevederilor din norme.

(3) Datele descrise la alin.(1) vor fi comunicate autorităților competente din fiecare stat membru. Toate datele vor fi utilizate numai pentru a verifica dacă o persoană sau un loc sunt autorizate sau înregistrate.

(4) Autoritatea competentă va lua măsuri pentru ca persoanelor implicate în circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor să li se permită să obțină confirmarea informațiilor deținute.

(5) Orice informație comunicată, indiferent în ce fel, va fi de natură confidențială, va fi supusă obligației secretului fiscal și beneficiază de protecția aplicată informațiilor similare conform legislației naționale a statului membru care o primește.

SECȚIUNEA a 6-a **Obligațiile plătorilor de accize**

Plata accizelor la bugetul de stat

Art.193. - (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată al accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), termenul de plata al accizelor este:

a) în cazul operatorilor înregistrați - ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele accizabile;

b) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural - data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

Depunerea declarațiilor de accize

Art.194. - (1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol, are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) operatorul neînregistrat are obligația de a depune declarația de accize pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă de către antrepozitarii autorizați până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(4) În situațiile prevăzute la art. 166 alin. (1) lit. b) și e) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la art. 193, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

Documente fiscale

Art.195. - (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute

de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amanuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;

b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile când acciza a fost platită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire, precum și de documentul de însoțire simplificat, după caz.

Evidențe contabile

Art.196. - Orice plătitor de accize are obligația de a ține registre contabile precise conform legislației în vigoare, care să conțină suficiente informații pentru ca autoritățile fiscale să poată verifica respectarea prevederilor din prezentul titlu.

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Art.197. - (1) Orice plătitor de accize, poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea fiscală competentă, conform prevederilor prezentului titlu și cele ale legislației vamale în vigoare.

(2) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție, sunt obligați să depună la autoritatea fiscală competentă o situație care să conțină informații cu privire la stocul de materii prime și produse finite la începutul lunii, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul lunii, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat în norme.

Garanții

Art.198. - (1) Antrepozitarul autorizat - după acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și reprezentantul fiscal, au obligația depunerii la autoritatea fiscală competentă a unei garanții, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(3) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

SECȚIUNEA a 7-a **Scutiri la plata accizelor**

Scutiri generale

Art.199. - (1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor, atunci când sunt destinate pentru :

- a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;
- b) organizațiile internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, și membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, sau prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;
- c) forțele armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepția Forțelor Armate ale României, precum și pentru personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor;
- d) consumul aflat sub incidența unui acord încheiat cu țări ne-membre sau organizații internaționale, cu condiția ca un astfel de acord să fie permis sau autorizat cu privire la scutirea de TVA.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art.200. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

- a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;
- b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;
- d) utilizate pentru producerea de medicamente;
- e) utilizate pentru producerea de arome alimentare ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum, destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice;
- f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;
- g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1),

precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art.200¹.- (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), vor fi reglementate prin norme.

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art.201. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor :

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul ambarcațiunilor. Prin *ambarcațiune privată de agrement* se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul sau sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi - folosite de către gospodării și/sau organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute

în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic achiziționat direct de la agenți economici producători, importatori sau distribuitori agreeți, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt făcute din, sau conțin unul sau mai multe din următoarele produse:

- produse cuprinse în codurile CN de la 1507 la 1518;
- produse cuprinse în codurile CN 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile CN 2207 20 00 și 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică;
- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile CN 4401 și 4402.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse la codul NC 2705 utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

SECȚIUNEA a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat

Reguli generale

Art.202. - (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Responsabilitatea marcării

Art.203. - Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme.

Proceduri de marcare

Art.204. - (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin norme.

(3) Antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat, au obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie sau sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate sau altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Eliberarea marcajelor

Art.205. - (1) Autoritatea fiscală competentă aproba eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în norme.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

(a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art.202;

b) operatorii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art.202;

c) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art.202, în baza autorizației de importator. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

(3) solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri și a unei garanții la autoritatea fiscală competentă, sub formă și în maniera prevăzute în norme.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din norme.

Confiscarea tutunului prelucrat

Art.206. - (1) Prin derogare de la prevederile în vigoare care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate

confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru producția de tutun prelucrat, operatorilor înregistrați sau importatorilor de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor autorizați, în nomenclatorul de achiziții al operatorilor înregistrați sau al importatorilor, se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevazute la litera a), se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare, antrepozitarilor autorizați pentru producția de tutun prelucrat a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de către antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, operator înregistrat și importator are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

CAPITOLUL II Alte produse accizabile

Sfera de aplicare

Art. 207 - Următoarele produse sunt supuse accizelor :

a) cafea verde cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;
b) cafea prajită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile: NC 0901 21 00; 0901 22 00 și 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12;

d) confecții din blănuri naturale cu codurile: NC 4303 10 10; 4303 10 90 și 6506 92 00, cu excepția celor de iepure, oaie, capră;

e) articole din cristal cu codurile: NC 7009 91 00; 7009 92 00; 7013 21; 7013 31; 7013 91; 7018 90; 7020 00 80; 9405 10 50; 9405 20 50; 9405 50 00 și 9405 91;

f) bijuterii din aur și/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepția verighetelor;

g) produse de parfumerie cu codurile NC 3303 00 10 și 3303 00 90;

h) cuptoare cu microunde cu codul NC 8516 50 00;

i) aparate pentru condiționat aer, cu codurile: NC 8415 10 10 și 8415 10 90;

j) arme și arme de vânătoare, altele decât cele de uz militar, cu codurile: NC 9302 00 00; 9303; 9304 00 00, cu excepțiile prevăzute în lege;

k) iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, cu codurile: NC 8903 10; 8903 91; 8903 92 și 8903 99;

l) motoare cu capacitate de peste 15 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, cu codurile NC 8407 21 10; 8407 21 91; 8407 21 99; 8407 29 20; 8408 10 11; 8408 10 19; 8408 10 22; 8408 10 24; 8408 10 26; 8408 10 28; 8408 10 31; 8408 10 39 și 8408 10 41.

Nivelul și calculul accize

Art. 208 - (1) În cazul cafelei verzi, acciza este egală cu echivalentul în lei a 612 euro pe tonă.

(2) În cazul cafelei prajite, inclusiv al cafelei cu înlocuitori, acciza este egală cu echivalentul în lei a 900 euro pe tonă.

(3) În cazul cafelei solubile, inclusiv al amestecurilor cu cafea solubilă, acciza este egală cu echivalentul în lei a 3600 euro pe tona.

(4) Nivelul accizelor pentru alte produse:

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	Acciza (%)
1.	Confecții din blănuri naturale (cu excepția celor de iepure, oaie, capră)	45
2.	Articole din cristal ¹⁾	55
3.	Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor	25
4.	Produse de parfumerie	
	4.1. Parfumuri, din care: - ape de parfum	35 25
	4.2. Ape de toaletă, din care: - ape de colonie	15 10
5.	Cuptoare cu microunde	20
6.	Aparate pentru condiționat aer	20
7.	Arme și arme de vanatoare, altele decât cele de uz militar	100

¹⁾ Prin *cristal* se înțelege sticla având un conținut minim de monoxid de plumb de 24% din greutate

(5) Pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, nivelul accizelor este între 10 și 50%, și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin.(5):

a) bărcile cu sau fără motor cu lungime mai mică de 7 metri și cu motor mai mic de 15 CP ;

b) iahturile și alte nave și ambarcațiuni destinate utilizării în sportul de performanță, în condițiile prevăzute în norme.

(7) Pentru motoare cu capacitate de peste 15 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, nivelul accizelor este între 10 și 50%, și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(8) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori și cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură, asupra cantităților intrate pe teritoriul României.

(9) În cazul produselor prevăzute la alin. (4), (5) și (7), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

a) pentru produsele provenite din producția internă - prețurile de livrare, mai puțin accizele, respectiv prețul producătorului, care nu poate fi mai mic decât suma costurilor ocazionate de obținerea produsului respectiv;

b) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar - prețurile de achiziție;

c) pentru produsele provenite din afara teritoriului comunitar - valoarea în vamă stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz.

Plătitori de accize

Art. 209 - (1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art.207 sunt operatorii economici - persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate - care produc sau care achiziționează din teritoriul comunitar sau din afara teritoriului comunitar astfel de produse.

(2) Plătitori de accize sunt și persoanele fizice care introduc în țară produsele prevăzute la art. 207 lit. j), k) și l).

(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art.207, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrați la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme și să respecte următoarele cerințe :

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea fiscală competentă;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

c) să prezinte produsele oricând i se cere aceasta de către organele de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Scutiri

Art. 210 - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele exportate direct de operatorii economici economici producători sau prin operatorii economici care își desfășoară activitatea pe bază de comision. Beneficiază de regimul de scutire numai produsele exportate, direct sau prin operatorii economici comisionari, de către producătorii care dețin în

proprietate utilajele și instalațiile de producție necesare pentru realizarea acestor produse;

b) produsele aflate în regimuri vamale suspensive, conform prevederilor legale în domeniu. Pentru produsele aflate în aceste regimuri, scutirea se acordă cu condiția depunerii de către operatorul economic a unei garanții egale cu valoarea accizelor aferente. Această garanție va fi restituită operatorului economic numai cu condiția încheierii în termen a regimului vamal acordat. Nu intră sub incidența acestor prevederi bunurile prevăzute la art.208 alin.(5), atunci când aceste bunuri sunt plasate în baza unor contracte de leasing ce se derulează în condițiile prevăzute de lege, în regim vamal de tranzit, de admitere temporară sau de import, pe durata contractului de leasing;

c) orice produs importat, provenit din donații sau finanțat direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică, acordat instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate;

d) produsele livrate la rezerva de stat și la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici exportatori de cafea prăjită, obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceștia, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2) va fi reglementată prin norme.

Exigibilitatea

Art. 211. - (1) Momentul exigibilității accizei intervine:

a) pentru produsele din producția internă, la data efectuării livrării, la data acordării produselor ca dividende sau ca plată în natură, la data la care au fost consumate pentru reclamă și publicitate și, respectiv, la data înstrăinării ori utilizării în oricare alt scop decât comercializarea;

b) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, la momentul recepționării acestora;

c) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import;

(2) Pentru produsele prevăzute la art.207 lit.k), momentul exigibilității accizei intervine cu ocazia primei înmatriculări în România.

(3) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art.207 lit.j), exigibilitatea ia naștere la momentul înregistrării la autoritățile competente potrivit legii.

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 212 - (1) Pentru produsele provenite din producția internă, accizele se plătesc la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Pentru alte produse accizabile, provenite din teritoriul comunitar sau din import, plata accizelor se face în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele sau la momentul înregistrării declarației vamale de import, după caz.

(3) Pentru produsele prevăzute la art.207 lit.k), plata se face cu ocazia primei înmatriculări în România.

(4) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art.207, plata se face la data înregistrării la autoritățile competente potrivit legii.

Regimul documentelor fiscale pierdute, distruse sau deteriorate

Art.213 - (1) Operatorii economici plătitori de accize, care au efectuat tranzacții cu produse supuse accizelor prin documente fiscale care ulterior au fost pierdute, distruse sau deteriorate, au obligația ca, în termen de 30 de zile calendaristice din momentul înregistrării pierderii, distrugerii sau deteriorării, să reconstituie, pe baza evidențelor contabile, accizele aferente acestor tranzacții.

(2) În situația nereconstituirii obligațiilor fiscale de către operatorul economic, autoritatea fiscală competentă va stabili suma acestora prin estimare, înmulțind numărul documentelor pierdute, distruse sau deteriorate cu media accizelor înscrise în facturile de livrare pe ultimele 6 luni de activitate, înainte de data constatării pierderii, distrugerii sau deteriorării documentelor fiscale.

Declarațiile de accize

Art.214 - (1) Orice operator economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă, de către operatorii economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAPITOLUL III

Taxe speciale pentru autoturisme și autovehicule

Nivelul taxei speciale

Art.214¹ - (1) Intră sub incidența taxei speciale, autoturismele și autovehiculele - inclusiv comerciale - cu masă totală maximă autorizată de până la 3,5 tone, inclusiv.

(2) Nivelul taxei speciale, este :

Norma de poluare sau tipul autoturismului/ autovehiculului	Capacitatea cilindrică (cmc)	euro / 1 cmc
1	2	3
Hibride		0
Euro4	<1600	0,15
	1601-2000	0,35
	2001-2500	0,5
	2501-3000	0,7
	>3000	1
Euro 3	<1600	0,35
	1601-2000	0,5
	2001-2500	0,7
	2501-3000	1
	>3000	1,1
Euro2	<1600	0,5
	1601-2000	0,7
	2001-2500	1
	2501-3000	1,1
	>3000	1,2
Euro1	<1600	0,7
	1601-2000	1
	2001-2500	1,1
	2501-3000	1,2
	>3000	1,3
Non-euro	<1600	1,3
	1601-2000	1,3
	>2001	1,3

(3) Sumele datorate bugetului de stat drept taxe speciale, se calculează în lei după cum urmează:

$$\text{Taxa specială} = A \times B \times C \times \frac{(100 - D)}{100}$$

unde:

A = capacitatea cilindrică

B= taxa prevăzută în coloana 3 de la alin.(2)

C= coeficientul de corelare al taxei prevăzut în coloana 2 de la alin.(4)

D = coeficientul de reducere a taxei în funcție de deprecierea autoturismului/autovehiculului, prevăzut în coloana 3 de la alin.(4)

(4) Nivelul coeficienților de corelare și de reducere a taxei speciale sunt :

Varsta autoturismului/	Coeficient	Reducere (%)
------------------------	------------	--------------

autovehiculului	de corelare	
1	2	3
< 3 luni	0,5	10
> 3 luni - 6 luni	1,5	20
> 6 luni - 1 an	2,0	30
> 1an - 2 ani	2,1	35
> 2ani -3 ani	2,2	40
> 3ani -4 ani	2,3	42
> 4ani -5 ani	2,4	44
> 5ani -6 ani	2,5	46
> 6ani -7 ani	2,5	48
> 7ani -8 ani	2,5	50
> 8ani -9 ani	2,5	51
> 9ani -10 ani	2,5	52
peste 10 ani	2,5	53

(5) Vechimea autoturismului/autovehiculului rulat se calculează în funcție de data fabricării acestuia.

Art. 214² - Taxele speciale se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

Art. 214³ - Sunt scutite de plata taxelor speciale, autoturismele, atunci cand sunt:

a) încadrate în categoria vehiculelor istorice, definite conform prevederilor legale in vigoare;

b) provenite din donații sau finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică, acordate instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate.

CAPITOLUL IV

Impozitul la țiteiul din producția internă

Dispoziții generale

Art. 215 - (1) Pentru țiteiul din producția internă, operatorii economici autorizați, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Impozitul datorat pentru țitei este de 4 euro/tonă.

(3) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumei fixe prevăzuta la alin. (2), asupra cantităților livrate.

(4) Momentul exigibilității impozitului la țigetele din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Scutiri

Art. 216 - Sunt scutite de plata acestui impozit cantitățile de țigete din producția internă, exportate direct de operatorii economici producători.

Declarațiile de impozit

Art. 217. - (1) Orice operator economic, plătitor de impozit la țigetele din producția internă, are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declarația de impozit se depune la autoritatea fiscală competentă de către operatorii economici platitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAPITOLUL V

Dispoziții comune

Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Art. 218. - Valoarea în lei a accizelor, a taxei speciale pentru autoturisme/autovehicule și a impozitului la țigetele din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentei titluri în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent. Acest curs se utilizează pe toată durata anului următor.

Obligațiile plătitorilor

Art. 219. - (1) Operatorii economici plătitori de accize și de impozit la țigetele din producția internă sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispozițiilor legale în materie.

(2) Operatorii economici au obligația să calculeze accizele și impozitul la țigetele din producția internă, după caz, să le evidențieze distinct în factură și să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului și vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țigetele din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme, și să depună anual deconturile privind accizele și impozitul la țigetele din producția internă, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Decontările între operatorii economici

Art.220. - (1) Decontările între operatorii economici, furnizori de produse accizabile, și operatorii economici, cumpărători ai acestor produse, se vor face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel;

c) compensările efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management și Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor.

Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante

Art.220¹. - (1) Produsele accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

CAPITOLUL VI Dispozitii tranzitorii și derogari

Acciza minimă pentru țigarete

Art. 220². - Acciza minimă pentru țigarete, în vigoare la 31 decembrie 2006, stabilită potrivit prevederilor art. 177, se va aplica până la data de 15 ianuarie 2007.

Derogare pentru produse energetice

Art.221 - Prin derogare de la art.193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor în numele antrepozitului fiscal și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

Derogare pentru autoturisme

Art. 221¹. - Prin derogare de la prevederile art.214², pentru autoturismele și alte bunuri supuse accizelor introduse în România în baza unor contracte de leasing inițiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu și a căror încheiere se va realiza după aceasta dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcție de nivelul accizelor în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing.”

79. În cuprinsul Titlului IX “Impozite și taxe locale”, sintagma “taxa asupra mijloacelor de transport” se va înlocui cu “impozitul pe mijloacele de transport”.

80. La articolul 247, după lit. b) se introduce o nouă literă, litera b¹) care va avea următorul cuprins:

„b¹) nomenclatura stradală – lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire.”

81. Denumirea Capitolului II va avea următorul cuprins: „Impozitul și taxa pe clădiri”

82. Alineatul (2) al articolului 249 va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul prevăzut la alin.(1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.”

83. Alineatul (3) al articolului 249 va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.”

84. Alineatul (5) al articolului 249 va avea următorul cuprins:

“(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce poate/pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.”

85. Articolul 250 va avea următorul cuprins:

“Art. 250. - (1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii sunt după cum urmează:

1.clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror institutii publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

2.clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3.clădirile care, prin destinație, constituie locașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4.clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau particular autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5.clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6.clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;

7.clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

8.clădirile funerare din cimitire și crematorii;

9.clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10.clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. clădirile retrocedate potrivit art.1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare;

12.clădirile restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului [nr. 83/1999](#) privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea [nr. 501/2002](#), cu modificările și completările ulterioare;

13.clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

14. clădirile care prin natura lor fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

15. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

16. clădirile care sunt utilizate ca sere, solarii, răsadnite, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

17. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-12 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public.”

86. Alineatele (1)-(3), (5), (7) și (8) ale articolului 251 vor avea următorul cuprins:

„Art. 251. - (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ - lei/m ² -	
	Clădire cu instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire (condiții cumulative)	Clădire fără instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire

0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit.A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

.....

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

.....
(7) Valoarea impozabilă a clădirii determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6) se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 15% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 5% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani, inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință a cărei suprafață construită desfășurată depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7) se majorează cu câte 10% pentru fiecare 100 de metri pătrați sau fracțiune din aceștia.”

87. La articolul 251, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹) cu următorul cuprins:

„(8¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.”

88. La articolul 252, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală."

89. La articolul 252, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

“(2¹) Persoanele fizice care dețin la aceeași adresă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate de consiliul local, mai multe clădiri distincte utilizate ca locuințe nu datorează impozit pe clădiri majorat.”

90. Alineatul (2) al articolului 253, va avea următorul cuprins:

„(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50%, inclusiv. La nivelul municipiului București această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

91. La articolul 253, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

“(3¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.”

92. Alineatul (5) al articolului 253 va avea următorul cuprins:

“(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădirii este valoarea contabilă rezultată în

urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.”

93. Alineatul (7) al articolului 253 va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare.

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.”

94. Alineatul (5) al articolului 254 va avea următorul cuprins:

“(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.”

95. La articolul 254, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

“(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celui unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.”

96. Articolul 255 va avea următorul cuprins:

“Art. 255. - (1) Impozitul/ taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ –

teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat. ”

97. Denumirea Capitolului III va avea următorul cuprins: „Impozitul și taxa pe teren”

98. Alineatul (2) al articolului 256 va avea următorul cuprins:

“(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul Municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.”

99. Alineatul (3) al articolului 256 va avea următorul cuprins:

“(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.”

100. La articolul 256, se introduc două noi alineate, alineatul (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(5) În cazul unei teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.”

101. Alineatele (2) – (4) ale articolului 258 vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona din cadrul localității	Rangul localității (lei /ha)					
	0	I	II	III	IV	V
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Nr. crt.		Zona (lei /ha)			
		A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11
2	Pășune	15	13	11	9
3	Fâneață	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13
5	Livadă	38	33	25	20
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	20	15	13	11
7	Teren cu apă	11	9	6	x
8	Drumuri și căi ferate	x	x	x	x
9	Teren neproductiv	x	x	x	x

102. La art. 258, după alin. (5) se introduce un alineat (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor, persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) are prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;
- b) are înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ teritoriale datorat de contribuabilii persoane juridice se calculează conform alin. (2).”

103. La articolul 258, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, titularul dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare

nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă ca anexă la declarația fiscală.”

104. La articolul 259, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹) cu următorul cuprins:

“(6¹) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celui unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.”

105. Articolul 260 va avea următorul cuprins:

“**Art. 260.** - (1) Impozitul/țaxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie, inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București aceasta atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren datorat aceleiași buget local de către contribuabili persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv se plătește integral până la primul termen de plata. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unitati administrativ – teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.”

106. Alineatul (3) al articolului 261 va avea următorul cuprins :

“(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.”

107. La articolul 261 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins :

“(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.”

108. La articolul 262, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e) cu următorul cuprins:

„e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.”

109. Alineatele (2) și (7) al articolului 263 vor avea următorul cuprins:

“(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 de cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Tipuri de autovehicule	Suma, în lei, pentru fiecare grupă de 200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
1. Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm ³ inclusiv	7
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cm ³ și 2000 cm ³ , inclusiv	15
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cm ³ și 2600 cm ³ , inclusiv	30
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cm ³ și 3000 cm ³ , inclusiv	60
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	120
6. Autobuze, autocare, microbuze	20
7. Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă.	25
8. Tractoare înmatriculate	15

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit -lei/an-
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru uz personal	15
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	40

3. Bărci cu motor	150
4. Nave de sport si agrement *)	între 15 și 5000
5. Scutere de apă	150
6. Remorchere și împingătoare:	
a) Până la 500 CP inclusiv	400
b) peste 500 CP și până la 2.000 CP, inclusiv	650
c) peste 2.000 CP și până la 4.000 CP, inclusiv;	1.000
d) Peste 4.000 CP	1.600
7. Vapoare – pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	130
8. Ceamuri, slepuri și barje fluviale:	
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	130
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone și până la 3.000 tone, inclusiv;	200
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	350

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

110. Alineatul (4) al articolului 264 va avea următorul cuprins:

“(4) Orice persoană care dobândește/înstrăinează un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.”

111. La articolul 264, după alineatul (4), se introduce un nou alineat (5) cu următorul cuprins:

“(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.”

112. Articolul 265 va avea următorul cuprins:

“Art. 265 - (1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10%, inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București aceasta atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

- a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;
- b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili persoane fizice și juridice, de până la 50 lei, inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora”.

113. La art. 268, după alin. (1) se introduce un nou alineat (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autorizațiile prevăzute la alin.(1) se vizează anual până la 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzută la alin. (1).”

114. La articolul 268, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

“(5) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională – CAEN, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 – baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărei rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3000 lei. La nivelul municipiului București, aceasta taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărei rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărei rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.”

115. După alineatul (2) al articolului 282, se introduc două noi alineate, (3) și (4), cu următorul cuprins:

“(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acesteia/acestui sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică) pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.”

116. Denumirea Capitolului XI va avea următorul cuprins: „CAPITOLUL XI Facilități comune”.

117. Denumirea marginală a articolului 284 va avea următorul cuprins: “Facilități pentru persoanele fizice”

118. Alineatul (4) al articolului 284 va avea următorul cuprins:

“(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.”

119. La articolul 284 se adaugă un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

“(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice dacă:

a) clădirea este o locuință nouă realizată în condițiile Legii locuinței [nr. 114/1996](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului [nr. 19/1994](#) privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată prin Legea [nr. 82/1995](#), cu modificările și completările ulterioare.

c) scutirile de impozit prevăzute la literele a) și b) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al clădirii.”

120. Denumirea marginală a articolului 285 va avea următorul cuprins: „Facilități pentru persoanele juridice”.

121. La articolul 285 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

“c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.”

122. La articolul 285, după alineatul (3) se introduce un nou alineat (4), cu următorul cuprins:

”(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.”

123. La articolul 286, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren datorate de către persoanele juridice care efectuează investiții de peste 1 milion de euro pe o perioadă de până la 5 ani, inclusiv, astfel:

(a) scutirea de impozit pe clădiri de la data de intai a lunii urmatoare finalizării cladirii”

(b) scutirea de impozit pe teren, de la data de intai a lunii urmatoare eliberării autorizației de construire;

124. La articolul 286, se introduce un nou alineat, alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) În cazul investițiilor de peste 1.000.000 de euro finalizate și puse în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei legi, consiliul local poate stabili cota de 0,25% la calculul impozitului pe clădiri, pe o perioadă de 3 ani, inclusiv.

125. Articolul 287 va avea următorul cuprins:

„Art. 287. - Nivelul impozitelor și taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)- d).”

126. Termenul „Deciziile” din cuprinsul denumirii marginale a articolului 288 se înlocuiește cu „Hotărârile”.

127. Articolul 290 se abrogă.

128. Alineatul (1) al articolului 292 va avea următorul cuprins:

“(1) În cazul oricărui impozit sau taxă locală care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.”

129. La articolul 294 alineatul (2), după litera b) se introduc două noi

litere, litera c) și litera d), cu următorul cuprins:

“c) nerespectarea prevederilor art. 254 alin. (7), ale art. 259 alin. (6¹) și ale art. 264 alin. (5)-(7), referitoare la înstrăinarea, la înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum și la comunicarea actelor translative ale dreptului de proprietate;

d) refuzul de a furniza informații sau documente de natura celor prevăzute la art. 295¹, precum și depășirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.”

130. Alineatul (3) al articolului 294 va avea următorul cuprins:

„(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 50 lei la 200 lei, iar cele de la lit. b)-d) cu amendă de la 200 lei la 500 lei.”

131. După articolul 294, se introduce un nou articol 294¹, cu următorul cuprins:

„Art. 294¹. - Contravențiilor prevăzute în prezentul articol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.”

132. După articolul 295, se introduce un nou articol 295¹, cu următorul cuprins:

“Art. 295¹. – În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată. ”

Art. II. – (1) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărâre a Guvernului se vor aproba impozitele și taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, instituite prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului prevăzută la alin. (1), autoritățile deliberative ale administrației publice locale adopta hotărâri privind impozitele și taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condițiile legii.

(3) Hotărârile adoptate până la data prevăzută la alin. (2) de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale își încetează aplicabilitatea.

Art. III. –(1) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană prevederile Titlului IV - Impozitul pe veniturile microintreprinderilor, se abroga.

(2) De la data aderării se abroga prevederile lit. f) alin. (1), lit. b) alin. (2) și prevederile referitoare la termenul de virare reglementat potrivit titlului IV din alin. (3), ale art. 52 precum și prevederile alin. (7) și (8) ale art. 86 din Titlul III.

Art. IV. - (1) Prevederile Art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2007, cu excepția cazurilor când se specifică altfel.

(2) Prevederile Art. II intra în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării.

Art.V. – Începând cu data de 1 ianuarie 2007, se abroga:

1. Litera b) a art. 76 din Legea cooperatiei agricole nr. 566/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1236 din 22 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

2. Articolele 5, 6, 8 și 9 din Legea nr. 376/2004 privind bursele private, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 4 octombrie 2004;

3. Din paragraful 4 al articolului 60 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005 cu modificările ulterioare, se elimină sintagma “înainte de deducerea impozitului pe profit.”;

4. Prevederile art.19 alin.(5) referitoare la impozitul pe profit din Legea muntelui nr. 347/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 26 iulie 2004.

5. Litera c) din alineatul (1) precum și alineatele (2), (3) și (4) ale articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.163/2005, cu modificările ulterioare.

6. Art. 70 și teza a doua a alin. (6) al art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

7. Prevederile referitoare la factura fiscală (cod 14-4-10/A), factura (cod 14-4-10/aA) și avizul de însoțire a marfii (cod 14-3-6A) din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, prevederile referitoare la factura fiscală din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea

Guvernului nr. 427/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si orice alte prevederi referitoare la facturi si facturi fiscale tipizate, cu regim special;

8. Prevederile legate de obligatiile fiscale stabilite potrivit Codului fiscal, de la art. 12 alin. (2) din Legea nr. 193 din 17.05.2006 privind acordarea tichetelor cadou si a tichetelor de cresa, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 446 din 23 mai 2006.

Art. VI. - Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si cele aduse prin prezenta lege, se va republica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.